Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 224
Marți 19 iunie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

Președintele Iosip Broz-Tito va vizita țara noastră

La invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, va face o vizită oficială de 3 zile în Republica Populară Romînă la sfîrșitul acestei luni.

Impreună cu președintele Republicii vor vizita Romînia Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru în Vecea Executivă Federală, și Jakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația.

(Agerpres)

Comunicat comun cu privire la vizita în R. P. R. a delegației guvernamentale a R. P. D. Coreene

La invitația guvernului Republicii Populare Romîne, între 13 și 17 iunie 1956 o delegație guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, condusă de tovarășul Kim Ir Sen, președinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea și președinte al Cabinetului de miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, a făcut o vizită de prietenie în Republica Populară Romînă.

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene a vizitat întreprinderi industriale și instituții culturale din București, Ploești, Orașul Stalin și Tîrgoviște.

Pretutindeni populația a ieșit în întîmpinare și a salutat cu bucurie și caldă simpatie delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene.

In timpul vizitei în Republica Populară Romînă tovarășii Kim Ir Sen, Pak Den Ai, Nam Ir și ceilalți membri ai delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene și tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gr. Preoteasa și alți conducători ai Partidului Muncitoresc Romîn și membri ai guvernului Republicii Populare Romîne au avut un schimb de păreri cu privire la relațiile dintre cele două țări și asupra situației internaționale.

Discuțiile au decurs într-o atmosferă caldă și prietenească.

Reprezentanții celor două guverne au subliniat faptul că relațiile dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană se desfășoară pe baza înțelegerii depline, a respectului reciproc, a colaborării frățești și că ele corespund întrutotul interesului celor două popoare, de construire a socialismului și de întărire a cauzei păcii în lume.

Reprezentanții celor două guverne s-au exprimat pentru dezvoltarea și pe mai departe a colaborării politice, economice și culturale între Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană. In vederea întăririi acestei colaborări s-a hotărît ca între cele două părți să înceapă tratative pentru încheierea unui acord comercial de lungă durată, precum și a unui acord de colaborare tehnico-științifică.

Republica Populară Romînă va livra Republicii Populare Democrate Coreene utilaj, instalațiuni și alte produse în sprijinul refacerii sale economice.

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene a exprimat adînci mulțumiri pentru ajutorul pe care poporul romîn împreună cu popoarele celorlalte țări frățești îl acordă și-l va acorda și în viitor poporului coreean în opera de refacere postbelică și de construcție economică.

Reprezentanții celor două guverne au constatat cu satisfacție că în ultima vreme s-a produs o îmbunătățire în situația internațională. Ei și-au exprimat convingerea fermă că rezolvarea problemelor litigioase prin metoda tratativelor și prin contacte directe între oamenii de stat constituie calea pentru micșorarea continuă a încordării internaționale, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru dezarmare, întărirea încrederii reciproce între state, înfăptuirea securității colective în Europa și Asia.

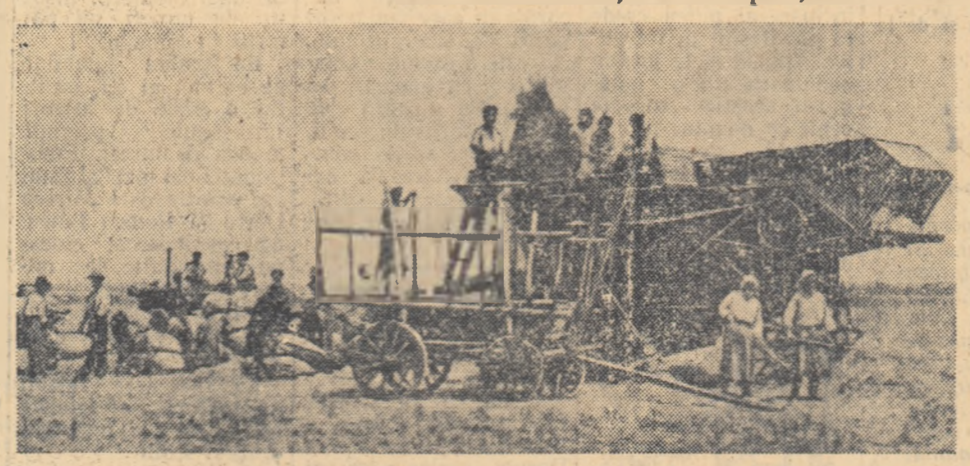
Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană sînt pentru dezvoltarea relațiilor comerciale pe bază de avantaje reciproce, pentru dezvoltarea relațiilor culturale, pentru coexistență pașnică cu toate țările indiferent de regimul lor social.

Reprezentanții celor două guverne și-au exprimat convingerea că realizarea unificării pașnice a Coreei pe baze democratice va constitui un aport de mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Extremul Orient.

Cele două guverne își exprimă satisfacția că vizita delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene în Republica Populară Romînă și rezultatul schimbului de păreri care a avut loc cu acest prilej constituie o contribuție de seamă la întărirea prieteniei între popoarele romîn și coreean, la întărirea păcii și colaborării internaționale.

Cu forțe sporite, pentru executarea la timp și bine a lucrărilor agricole

La treierișul rapiței

Intovărășiții din satul Buzescu, raionul Alexandria, au început treieratul rapiței. Din prima recoltă treierată, ei și-au predat cota cuvenită statului, primind chitanța nr. 1 pe raion.

Conștiinciozitate în muncă

Verificînd zilele trecute utilajul S.M.T. Cîmpia Turzii, ce va fi folosit în campania de recoltare, treieriș și dezmiriștit, comisia de recepție a constatat că reparațiile făcute de mecanizatorii acestei stațiuni sînt de bună calitate și, deci, tractoarele și mașinile agricole sînt gata de a intra în exploatare.

Munca depusă la S.M.T. Cîmpia Turzii pentru repararea și revizuirea în cel mai scurt timp a tractoarelor și mașinilor agricole constituie un exemplu de conștiinciozitate nu numai pentru faptul că lucrările de reparații au fost corect executate, ci și pentru că ele au fost terminate din vreme. In stațiune au fost reparate și revizuite în procent de 100 la sută tractoarele K.D. și M.T.Z., plugurile, polidiscurile, batozele și motoarele electrice cu ajutorul cărora vor fi iluminate ariile.

Cei care au contribuit din plin la obținerea acestor succese sînt tractoriștii Niculae Soporan și Manole Ghemeș, șefii de brigadă Nicolae Baciu și Alexandru Crișan, fierarul Grigore Justin, strungarul Tokacs Alodar și mulți alții.

Jean Ștefănescu
corespondent

Pentru recolte bogate

In campania aceasta, tractoriștii de la gospodăria agricolă de stat Giurgiu contribuie din plin la buna desfășurare a muncilor agricole din cadrul gospodăriei lor. Ei au executat pînă acum cîteva zile prășitul mecanic cu cultivatoare pe o suprafață de 140 ha cu porumb hibrid, 12 ha cu sfeclă de zahăr butași anul I și II și 5 ha cu cartofi de vară, aplicînd totodată îngrășăminte suplimentare pe 260 ha cu grîu.

S-a executat, de asemenea, plivitul pe aproape 450 ha cu păioase, ca grîu, orz, ovăz și altele.

I. Ciocleanu
corespondent

Prășesc culturile a doua oară

In gospodăria colectivă „Horia, Cloșca și Crișan", din satul Jadani, raionul Timișoara, a doua prașilă la sfecla de zahăr, cartofi, floarea-soarelui și porumb este pe terminate. Datorită muncii de îndrumare desfășurată de organizația de bază P.M.R. și consiliul de conducere a gospodăriei, colectiviștii vin cu regularitate la lucru și depun eforturi sporite pentru obținerea unor recolte cît mai mari la hectar.

Printre cei care s-au evidențiat în muncă în mod deosebit se numără membrii brigăzilor de cîmp 1 și 2, conduse de brigadierii Simion Cărăbaș și Constantin Rădulescu.

Și în grădina de legume a gospodăriei lucrările de întreținere a culturilor se desfășoară cu mult spor. Membrii brigăzilor legumicole au reușit să prășească pentru a treia oară culturile de roșii, ardei și conopidă, evidențiindu-se în muncă grădinarii Ion Săvăor, Cornea Timoftei și Nica Păuna.

Urmînd exemplul colectiviștilor, țăranii muncitori din Jadani muncesc și ei de zor la întreținerea culturilor.

Petru Obădeanu
corespondent

Cultivatoarele stau în magazie, iar culturile-s năpădite de buruieni

Pe tarlalele însămînțate cu cartofi, porumb, sfeclă de zahăr și alte prășitoare ale gospodăriilor agricole de stat din regiunea Bacău, lucrările de întreținere a culturilor sînt în toi.

La G.A.S. Secuieni, de exemplu, prașila I pe cele 515 ha cultivate cu diferite plante prășitoare este pe terminate, iar culturile de sfeclă de zahăr și cele de cartofi au fost prășite pentru a doua oară. La obținerea acestor succese au contribuit îndeosebi tractoriștii, care au executat lucrări de prășit mecanic pe întinse suprafețe.

Succese de seamă la executarea prășitului mecanic au dobîndit și gospodăriile de stat Dămienești și Parincea din această regiune.

Nu tot astfel stau lucrurile, însă, la gospodăria agricolă de stat Zănești din regiunea Bacău. Aci, pînă zilele trecute, din totalul de 666 ha cultivate cu plante prășitoare, nu fuseseră prășite pentru prima oară decît 436 ha, din care numai 38 ha cu mijloace mecanizate. Prașila a II-a n-a fost executată decît pe 20 ha. Din această cauză, culturile de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi și legume sînt pline de buruieni și, firește, se dezvoltă slab. De exemplu, pe o suprafață de 5 ha cultivată cu sfeclă de zahăr, pe 2 ha cu ceapă și pe cîteva cu porumb, situate chiar în apropierea centrului gospodăriei, plantele sînt complet înăbușite de buruieni.

Gospodăria de stat Zănești este înzestrată cu trei cultivatoare C.U.T.-21, 2 tractoare V.T.Z. și unul U.T.O.S., ce pot lucra la prășit cu cultivatoare suspendate. Cu alte cuvinte, gospodăria dispunea de suficiente mijloace pentru a putea efectua la timp și bine lucrările de întreținere a culturilor. Conducerea gospodăriei nu s-a preocupat, însă, de asigurarea condițiilor pentru folosirea acestor mijloace. Dacă cele 3 cultivatoare C.U.T.-21, de pildă, ar fi fost folosite din plin, s-ar fi putut prăși cel puțin cîte 35 ha zilnic.

Dar chiar pe suprafețele prășite așa-zis mecanic, la G.A.S. Zănești n-au fost folosite cultivatoarele. Căci, într-adevăr, 38 de hectare au fost prășite cu 3 tractoare, la care însă au fost atașate cîte 6 prășitori manuale, fiecare prășitoare fiind condusă de cîte un muncitor. Or, prășitul după metoda folosită la G.A.S. Zănești este pe departe de a se putea socoti ca fiind executat cu mijloace mecanizate moderne. După cum spunea zilele trecute însuși directorul gospodăriei, ing. V. Marinescu, cultivatoarele nu au fost folosite la prășit de teamă ca mecanizatorii să nu taie rîndurile de plante...

Vina conducerii gospodăriei este cu atît mai gravă, cu cît în primăvară au avut loc în regiune numeroase consfătuiri și demonstrații practice cu privire la avantajele prășitului mecanic, consfătuiri la care au luat parte și mulți mecanizatori și tehnicieni din G.A.S. Zănești.

Conducerea G.A.S. Zănești are datoria să ia toate măsurile ce se impun pentru a pune capăt acestei stări de lucruri.

I. LEȘEANU

Primul Congres al scriitorilor din țara noastră

Ieri dimineață, în sala Ateneului R.P.R. din Capitală, și-a început lucrările primul Congres al scriitorilor din țara noastră. Peste 400 de delegați ai poeților, prozatorilor și dramaturgilor din Capitală și provincie, ca și numeroși invitați de peste hotare, iau parte la dezbaterile acestui sfat de mare însemnătate.

La Congresul scriitorilor, literatura noastră se prezintă cu un bilanț bogat, cu care are tot dreptul să se mîndrească.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, în lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze, în ultimii ani scriitorii au înfățișat în operele lor cu deosebită măestrie artistică munca clocotitoare din uzine și fabrici, de pe ogoare și laboratoare, prezentînd chipul omului nou, care construiește socialismul.

Inconjurați de grija partidului și sprijiniți la fiecare pas în munca lor de documentare de către oamenii muncii, scriitorii noștri au realizat în ultimii ani opere de o deosebită valoare literară. In romane ca „Temelia" de Eusebiu Camilar, „Pîine albă" de Dumitru Mircea, „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Ogoare noi" de Aurel Mihale, „Cronică de la cîmpie" de Petru Dumitriu și multe altele, scriitorii au înfățișat cu iscusință și talent marele proces al schimbărilor petrecute în satele noastre, sub înțeleapta conducere a partidului. Din viața satelor noastre s-au inspirat, de asemenea, și numeroși poeți și dramaturgi, cu ale căror opere ne mîndrim.

Despre toate aceste succese și despre tot ceea ce trebuie să întreprindă scriitorii pentru a crea opere și mai de valoare, Congresul scriitorilor va discuta pe larg.

In trecut, sub cîrmuirea burghezo-moșierească, un asemenea congres nu ar fi fost de închipuit. Ce a însemnat, oare, pentru cîrmuirea burghezo-moșierească un Eminescu, un Caragiale, un Alexandru Sahia? Scriitorii erau desconsiderați de către stăpînitorii zilei, batjocoriți și umiliți. Cea mai mare parte a poeților și romancierilor noștri s-a zbătut în neagră mizerie o viață întreagă. Nu puțini sînt azi scriitorii mai vîrstnici care-și amintesc încă chipul supt de foame al poetului Artur Enășescu, care, în zdrențe, era silit să cerșească cîte o țigară în fața elegantei cafenele „Capșa", unde moșierii și bancherii se lăfăiau în tot felul de bunătăți.

Aceste vremuri de tristă aducere aminte au apus însă pentru totdeauna. Partidul a deschis largi căi de creație scriitorilor noștri. Partidul i-a îndemnat pe scriitori să ducă înainte tradițiile clasice, să le dea o nouă înflorire, să lupte împotriva ploconirii în fața culturii burgheze decadente, să-și însușească o concepție nouă de artă, la baza căreia să stea învățătura marxist-leninistă, și să cunoască temeinic viața poporului muncitor.

In acest scop, scriitorilor le-au fost create condiții de muncă și de trai nemaicunoscute vreodată în țara noastră. Azi, tirajele volumelor literare ating zeci de mii de exemplare. Numeroase opere create de scriitorii noștri în ultimii ani au căpătat o largă circulație și în numeroase țări de pe întreg globul. Zeci de case de creație sînt puse la dispoziția creatorilor de opere literare, ca ei să poată munci în liniște.

In jurul partidului s-au reunit scriitori din toate generațiile. Ei luptă azi pentru o literatură cu o cît mai mare forță educativă. Marea literatură sovietică constituie un neprețuit tezaur de învățăminte pentru scriitorii noștri, care învață să redea în opere realist-socialiste tot ce e nou și demn de a fi zugrăvit, pentru înălțarea spirituală a oamenilor, pentru ca ei să devină constructori conștienți și entuziaști ai societății socialiste.

Congresul scriitorilor va trasa, fără îndoială, căile pe care de aci înainte creatorii operelor de artă vor reuși să dea la iveală cărți literare cu un tot mai bogat conținut de viață și de un nivel artistic tot mai înalt.

Lucrările primului Congres al scriitorilor sînt primite și de către oamenii muncii de pe ogoare cu un deosebit interes. Spre deosebire de trecut, azi, aproape că nu există sat în Republica noastră populară, unde la căminul cultural sau la școală să nu se fi înfiripat o bibliotecă frumoasă la care zeci de cititori tineri sau vîrstnici caută cu nesaț cartea de literatură, ca pe o adevărată hrană zilnică.

In viața satelor noastre, scriitorii vor găsi fapte demne de a fi zugrăvite cu cît mai multă măestrie artistică. Experiența fruntașilor recoltelor bogate, munca cea nouă și unită a mii și mii de țărani muncitori care pornesc, în unele raioane, în masă, pe drumul cooperativizării agriculturii, electrificarea satelor, ridicarea din neștiință a celor vîrstnici, iată numai cîteva din temele care-i așteaptă pe scriitorii noștri.

Urăm întîiului Congres al scriitorilor din R.P.R. deplin succes, pentru înflorirea culturii noastre și fericirea poporului muncitor.

Mitingul oamenilor muncii din București în cinstea delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene

Sîmbătă după amiază, într-un entuziast miting, locuitorii Capitalei noastre i-au salutat pe solii eroicului popor coreean. Cei peste 100.000 de oameni participanți la marele miting din piața Victoriei au primit cu ovații furtunoase sosirea la tribună a delegației guvernamentale coreene în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen și pe conducătorii guvernului nostru și ai Partidului Muncitoresc Romîn.

Cuvîntările rostite de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Kim Ir Sen au fost întrerupte deseori de aplauze și urale prelungite în cinstea gloriosului popor coreean și întăririi prieteniei frățești dintre poporul romîn și poporul coreean, prietenie care slujește construirii socialismului, cauzei păcii și coexistenței pașnice între toate țările. In fotografie, un aspect de la miting.

Delegația guvernamentală coreeană a plecat din țara noastră

Mii de locuitori ai Bucureștiului și-au luat rămas bun duminică dimineața de la membrii delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, președintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea și președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, care ne-a vizitat țara la invitația guvernului Republicii Populare Romîne.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, oaspeții însoțiți de conducătorii partidului și guvernului sînt întîmpinați cu ovații puternice.

Au fost de față membrii Ambasadei R.P.D. Coreene la București în frunte cu ambasadorul Den Em, precum și A. Tatu Jianu, ambasadorul R.P.R. în R.P.D. Coreeană.

Au fost de asemenea prezenți șefii unor misiuni diplomatice.

Tovarășul Kim Ir Sen, însoțit de tovarășul Chivu Stoica, primește raportul companiei de onoare aliniată pe aeroport. Fanfara intonează imnurile de stat ale R.P.R. și R.P.D. Coreene. Tovarășii Kim Ir Sen și Chivu Stoica trec în revistă compania de onoare. Tovarășul Kim Ir Sen se adresează celor prezenți, luîndu-și rămas bun.

Cuvintele „La revedere, dragi prieteni"! sînt acoperite de aplauze, miile de locuitori ai Bucureștiului aflați pe aeroport ovaționînd în cinstea prieteniei romîno-coreene.

In numele C.C. al P.M.R., al guvernului și al poporului nostru, tovarășul Chivu Stoica urează oaspeților drum bun.

Din nou răsună ovații în cinstea prieteniei dintre cele două țări, în cinstea solilor eroicului popor coreean.

Tovarășul Kim Ir Sen și ceilalți membri ai delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene string călduros mîna conducătorilor partidului și guvernului nostru luîndu-și rămas bun.

In aclamațiile miilor de oameni prezenți pe aeroport, oaspeții urcă în avion. Din avion, ei răspund saluturilor entuziaste ce le sînt adresate.

La ora 9,30, avionul decolează, îndreptîndu-se spre Budapesta, unde delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, va face o vizită la invitația guvernului R. P. Ungare.

(Agerpres)

Insoțind delegația agricolă sovietică

Oaspeți dragi în colectivă

E dimineață. In gospodăria colectivă „11 Iunie" din satul Valea Roșie, regiunea București, e mare animație. In birouri și prin curtea sediului, la Colțul roșu, pe la ateliere, grajduri și remize — peste tot vezi oameni care se agită, rînduiesc, discută cu aprindere. Și nici nu-i de mirare. Căci azi, pentru colectiviștii din Valea Roșie nu e o zi ca oricare alta. Dimpotrivă, e o zi de sărbătoare. Este ziua în care ei, colectiviștii, vor primi în casa lor pe membrii delegației agricole sovietice din R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Ucraineană, condusă de F. S. Koval, ministrul agriculturii al R.S.S. Moldovenești. Oaspeți dragi, pe care țin să-i aibă în mare cinste, cărora vor să le arate tot ce au ei mai frumos și de la care sînt convinși că vor primi o seamă de povețe bune și folositoare pentru viitor. De aceea, s-au și pregătit cu grijă. Iar acum sînt numai așteptare și emoție.

Iată-l pe Radu Paciagiu, președintele. El și-a extras din scripte toate datele de care va avea nevoie pentru a da oaspeților explicații despre mersul colectivei. Iată-l și pe socotitorul principal. E ocupat cu întocmirea unei situații despre cei mai vrednici colectiviști. L-a trecut în ea pe Iordan Năstase — cel care anul trecut a totalizat, împreună cu familia sa, 1.276 de zile-muncă — pe Iancu Nedu, Ivan Z. Bîrnea, Gheorghe Savu, Dumitru Ungureanu și pe alți colectiviști fruntași. La Colțul roșu, secretarul de partid, Ion Năstase, secretarul U.T.M., Ion Ganea, și alți cîțiva utemiști fac ultimele pregătiri. Pe masă se găsesc buchetele de flori pe care pionierele Lucia Cristea, Dumitra I. Năstase și Gheorghina Bănățeanu le vor oferi oaspeților. Iar afară, emoționat, așteaptă Nicolae Ordeanu, colectivistul căruia i s-a făcut deosebita cinste de a-i primi pe oaspeți cu pîine și sare, după tradiționalul obicei al poporului nostru.

Au sosit oaspeții. Clipe de emoție. Stringeri de mîini, urări de bun sosit, cuvinte prietenești de bun găsit. Dar emoția colectiviștilor trece repede. Oaspeții sînt oameni ca și ei. Ii simt apropiați și dragi. Cineva întreba: „Care o fi ministrul?" I se dă răspuns pe loc: „Cel din față, care a primit tava cu pîine și sare din mîna lui moș Ordeanu".

Pe nesimțite, se încheagă discuții. Translatorii abia pridideșc să facă față. Noroc că mai cunosc și alții limba rusă: șeful secției agricole a raionului Oltenița — care a studiat în U.R.S.S. — și șeful punctului agricol din comuna Mitreni. Așa că dau și ei „o mînă de ajutor". Acum se poate discuta destul de bine. Iar cînd Kiril G. Sparivak, șef de echipă la colhozul „Lenin" din R.S.S. Moldovenească începe să vorbească romînește, lucrurile se simplifică și mai mult.

Incet, încet, lumea intră la Colțul roșu și se așază pe bănci. Apoi președintele Radu Paciagiu face un istoric al gospodăriei. Povestește simplu despre începuturile grele, despre lipsa de experiență, despre drumul nebătătorit străbătut de colectiva „11 Iunie" în cei aproape 6 ani de existență. La înființare, au fost puțini: 40 de familii, cu 207 hectare de teren arabil. Azi sînt 157 de familii și au 751 ha, dintre care 7 cu livadă, 4,66 cu vie, 16 cu grădină de legume, 248 cu grîu, 190 cu porumb, 45 cu bumbac etc. Pe lîngă astea, colectiva are 40 de atelaje a 2 cai și 27 tineret, 660 de oi, o maternitate pentru scroafe, o prisacă cu 52 de stupi, 1 rutier, 2 grajduri pentru cîte 52 de animale fiecare, magazie pentru 100 de vagoane de cereale, o remiză, atelier de fierărie, lemnărie și atelier mecanic.

Oaspeții notează în carnete, pun diverse întrebări suplimentare, dau din cap. Apoi pornesc cu toții prin gospodărie. La fața locului se văd mai bine toate. Da, într-adevăr, colectiviștii din Valea Roșie au făcut ceva progrese. Dar, desigur, multe lucruri pot fi încă și mai bine rînduite. De exemplu, la maternitatea scroafelor pot fi amenajate adăposturi simple pentru porcii puși la îngrășat.

Pe cîmp, colectiviștii au din nou prilejul să învețe de la oaspeți. Uite, grîul de sămînță e frumos. Asemenea și sfecla și porumbul, floarea-soarelui, bumbacul. Dar, ici-colo sînt cam rare. Golurile din culturi trebuie completate la vreme. In ceea ce privește copăceii și boschețîi de salcîmi de prin lanuri, aceștia trebuie tăiați, căci nu se poate face bine arătura. Asta e și unul din motivele pentru care rîndurile la porumb sînt strîmbe, ceea ce împiedică prășitul cu tractorul.

Sînt și alte lucruri de făcut. De pildă, în cocenii de porumb sînt găuri, care arată clar existența fluturelui porumbului. Cocenii trebuie întotdeauna cercetați. Și dacă se constată în ei existența viermilor, apoi trebuie adunați și arși pînă nu apucă să iasă fluturele și să năpădească planta nouă. Altfel, paguba e mare.

Multe alte sfaturi bune au primit colectiviștii de la membrii delegației: despre tunsul oilor, despre lucrările de întreținere a bumbacului, despre organizarea muncii în brigăzile de cîmp și legumicole. Iar la sfîrșit, atunci cînd mîinile s-au strîns din nou, ei au ținut să mulțumească oaspeților din adîncul inimii pentru două lucruri: pentru cinstea de a-i vizita și pentru sfaturile date.

NICOLAE COMANICI

Pe lîngă mărfurile industriale de larg consum, cooperativele sătești sînt aprovizionate și cu diferite unelte și mașini agricole ca: semănători de porumb, prășitori, tocători de nutreț.
In fotografie: țăranul muncitor Gh. Drăghici din comuna Pucheni, raionul Ploiești, cumpărîndu-și de la cooperativa din comună o tocătoare de nutreț.

Examenul lui Toni baci

Intorcîndu-se acasă de la sfatul popular comunal, Toni baci își făcea fel de fel de socoteli. „Un concurs agricol, ca cel de care ne vorbi inginerul nostru, nu-i glumă. Să te numeri printre cei care se întrec pentru a dovedi că sînt gospodari pricepuți — meșteri ai recoltelor bogate — este, firește, un lucru de cinste. Dar dacă mi-or lua-o alții înainte? Că, concursul nu se ține numai pe comuna noastră, ci și pe raion, pe regiune. Aici, în Sînmartin, e drept, sînt recunoscut ca fruntaș al recoltelor bogate. Ei, dar pe raion sau regiune, se schimbă socoteala. Alți țărani muncitori or fi poate mai meșteri decît mine în lucrarea pămîntului".

Aceste gînduri îl frămîntau pe Anton Ciorba, țăran muncitor din comuna Sînmartin, raionul Oradea, pe cînd se întorcea spre casă. Venea de la consfătuirea ce se ținuse pentru înscrierea la concursul agricol din acest an. Iuți pasul, nerăbdător, să ducă la ai lui vestea că el, Toni baci, s-a înscris la un examen: concursul agricol, care, după cum spunea inginerul agronom Eugen Landa, șeful punctului agricol, are drept scop „să stimuleze ridicarea măestriei profesionale a fruntașilor recoltelor bogate".

Intrînd în casă, Toni baci constată că ai lui îl așteptau cam de multișor cu masa pusă. Se bucură văzînd că nana Margareta, soția lui, pusese pe masă o sticlă de palincă „faină", lucru parcă anume pregătit în cinstea evenimentului.

— Dragele mele, zise el adresîndu-se celor două fiice ale sale, Margareta și Ecaterina, voi ați dat examene. Acum aflați că m-am înscris și eu la unul. Iacă, examen la bătrînețe.

Nana Margareta, care tocmai aducea bucatele pentru cină, făcu ochii mari la auzul acestei vești.

— Ce spui, bătrîne? Glumești, așa pe nepusă masă?

Toni baci nu răspunse, căci tocmai dădea de dușcă ceașca de palincă. Dar după ce o goli și își netezi mustața cu dosul palmei, zise cu oarecare mîndrie în glas:

— Nu glumesc de loc! M-am înscris la concursul agricol. Dar nu m-am înscris singur, ci împreună cu voi, că doar cu toții muncim...

— Și cum o să fie, tată, cu concursul? întrebă Ecaterina, fata cea mică, umplîndu-i încă o ceașcă de palincă.

Toni baci începu să le explice. Își aminti toate cîte i le spusese inginerul agronom. „Concursul se organizează în trei etape. Etapa I comunală se organizează între țăranii muncitori din fiecare comună sau sat. Aceștia pot participa cu întreaga suprafață cultivată cu grîu, porumb sau cu toate culturile prevăzute la concurs. La etapa comunală a concursului vor fi declarați fruntași primii trei țărani muncitori care vor obține recoltele cele mai mari. Etapa a II-a se organizează pe raion între primii trei cîștigători ai concursurilor din fiecare comună, separat pentru fiecare cultură, iar etapa a III-a regională se organizează între primii cîștigători ai concursurilor raionale, de asemenea separat pentru fiecare cultură.

Toni baci nu uită să mai explice că pentru concurs s-au stabilit pe comuna Sînmartin următoarele sarcini de producții medii la ha: 1.600 kg de grîu de toamnă, 1.800 kg de orz de toamnă, 2.800 kg de porumb, 13.000 kg de cartofi și 18.000 kg de sfeclă de zahăr. Apoi adăugă că el participă la concurs cu cultura de porumb de pe 0,50 ha.

Toți ai casei fură bucuroși de vestea aflată, iar Toni baci, înainte de a începe masa, ridică cea de pe urmă ceașcă de palincă și ură:

— In cinstea concursului!

— Noroc și premiu! răspunse mai întîi nana Margareta, și după ea și cele două fete „ajutoarele" lui Toni baci.

★

Au trecut pe nesimțite zilele de februarie. Toni baci n-avea astîmpăr și nici nu putea să aibă. A transportat la cîmp bălegarul din platformă și l-a făcut grămezi, iar pe la începutul lui martie, cînd ogorul făcut de cu toamnă a prins a se zvînta, el a împrăștiat bălegarul și a dat cu cultivatorul, pregătind terenul pentru însămînțarea porumbului.

— Toni baci, i-a spus într-o zi inginerul Landa, poți însămînța porumbul, că a sosit vremea; solul a căpătat temperatura necesară. Are acum temperatura de peste 8 grade la adîncimea de 7—8 cm.

A doua zi, Toni baci a pornit la însămînțarea porumbului. Și cum se hotărîse să-l însămînțeze în cuiburi așezate în pătrat, gospodarul avea pregătit din timp atît marcatorul, cît și sămînța de porumb, aleasă din știuleții bine dezvoltați și cu rîndurile drepte.

— Fiți atente, dragele tatii, îndemna Toni baci pe fetele sale; puneți boabele de porumb numai în locul unde se intretaie liniile trase de marcator. Și nu uitați că sîntem înscriși la concurs...

In aceeași zi spre seară, cînd Toni baci era aproape gata cu însămînțarea porumbului, s-a abătut pe la el și inginerul agronom Eugen Landa. Acesta a băgat de seamă că gospodarul executa lucrările așa după cum scrie la carte.

— Imi place, Toni baci, a mărturisit el, notîndu-și bucuros în carnet cele constatate.

Cînd porumbul a fost în treipatru foi, Toni baci a dat cu prășitoarea, iar fetele și nana Margareta cu sapele, terminînd la timp prașila I. Apoi, după vreo două săptămîni, Toni baci a repetat lucrarea, executînd și prașila a II-a. Inginerul agronom Eugen Landa a venit în amîndouă rîndurile la fața locului și și-a notat din nou în carnet că Toni baci aplică cu pricepere regulile agrotehnice la îngrijirea culturilor. El s-a bucurat mult, cînd a auzit din gura lui Toni baci:

— Ii tragem și a III-a prașilă, tot așa de bine și la timp, iar cînd o da mătasea și moțul porumbului, îi vom face și polenizarea suplimentară artificială, după cum ne-ați arătat la cursurile agrotehnice.

Cum era de așteptat, porumbul lui Toni baci, însămînțat și prășit după sfatul inginerului agronom, a crescut de toată mîndrețea. Consătenii lui îl cercetează cu viu interes, minunîndu-se. Insuși inginerul agronom recunoaște că Toni baci a reușit să facă un adevărat lot demonstrativ pe terenul cultivat cu porumb pentru concurs. De aceea, el a dat calificativul de „foarte bine" lucrărilor executate pînă acum de țăranul muncitor Anton Ciorba, participant la concursurile agricole din acest an.

Toni baci, după cum se vede, a trecut cu succes prima parte a examenului său.

RADU SANDU

Vești de la corespondenți

In ajutorul muncitorilor

Pentru a veni în ajutorul muncitorilor și funcționarilor ce lucrează la gospodăria agricolă de stat „Filimon Sîrbu", regiunea Galați, conducerea acestei gospodării, împreună cu consiliul de conducere al cooperativei din comuna Greci, a hotărît înființarea unui mic magazin în cadrul gospodăriei. Această inițiativă bine chibzuită scutește pe muncitorii și funcționarii gospodăriei să mai parcurgă distanța de 4 km pînă la cooperativa din comuna Greci, pentru a-și cumpăra unele mărfuri de strictă necesitate.

In timp de numai 5 zile de la deschiderea acestui magazin, tovarășul Constantin Rameti, care este gestionar, a distribuit salariaților gospodăriei alimente și mărfuri industriale în valoare de 4.497 lei. Pentru ca muncitorii să poată găsi în orice timp un pahar cu apă, sifon sau limonadă rece, gospodăria aprovizionează zilnic prăvălioara cu gheață din ghețăria ei proprie.

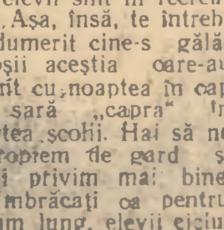

Gh. Jalbă

Excursie pionierească în munți

In curtea școlii din Broșteni e larmă mare... Dacă cursurile n-ar fi închise, ai putea crede că elevii sînt în recreație. Așa, însă, te întrebi nedumerit cine-s gălăgioșii aceștia care-au venit cu noaptea în cap să sară „capra" în curtea școlii. Hai să ne apropiem de gard și să-i privim mai bine.

Imbrăcați ca pentru drum lung, elevii ciclului II al școlii de 7 ani,

fii ai țăranilor muncitori din Broșteni, așteaptă nerăbdători semnalul de plecare. Băieții n-au astîmpăr o clipă. Se zbenguie, aleargă de ici-colo, se iau la trîntă. Fetele, însă, grijulii, își controlează servietele cu merinde și discută înflăcărate despre excursia în care vor porni peste cîteva minute. Nu este o excursie obișnuită. Programul a fost astfel alcătuit de către colectivul școlii, încît elevii să-și completeze în această excursie o serie de cunoștințe căpătate în orele de clasă.

★

Iată-i porniți la drum, spre mina „Leșu Ursului", situată la distanța de 15 km de satul lor.

După ce au străbătut minunata vale a Bistriței pînă la Vatra Dornei, școlarii au urcat cale de 5 km. spre crestele munților, pe drumul străjuit de brazi, săpat o dată cu începerea lucrărilor de explorare. Ajunși la destinație, ei au putut admira sondele de foraj în plină activitate, la înălțime de 980 m. Inginerul care conduce lucrările a explicat grupului de excursioniști procesul de muncă, apoi pionierii, însoțiți de mineri, au pătruns în mina nr. 1.

La lumina lămpilor de carbid, ei au ascultat o serie de lucruri interesante privind munca de miner. Emoționați, cei din ultimul an, printre care Mircea Olaru și Romeo Ionescu, au încercat ciocanul pneumatic de miner, manifestîndu-și dorința ca după absolvirea școlii să lucreze în mină.

La înapoiere, elevii au luat cu ei felurite roci, care vor îmbogăți muzeul școlii.

Excursia elevilor școlii de 7 ani din Broșteni, raionul Vatra Dornei, la mina „Leșu Ursului" a contribuit la cunoașterea de către ei a frumuseții locurilor și a bogățiilor pe care le ascund munții din această parte a țării

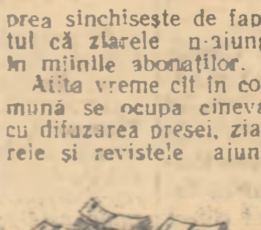
Vasile Dumitrescu

„Ia-l de unde nu-i"

„Bine, bine, nu-i azi, nu-i mîine, dar pînă cînd? La urma urmei, noi am plătit abonamentele făcute la diferite gazete și reviste și vrem să primim ziarele și revistele ca să le citim".

Astfel gîndesc, și pe bună dreptate, țăranii muncitori din comuna Bontești, raionul Gurahonț, care cu luni în urmă s-au abonat la diferite publicații. Presa sosește în Bontești cu regularitate, dar, din păcate, numai la sfatul popular, al cărui secretar este tov. Gligor Ștefea, care, însă, nu se prea sinchisește de faptul că ziarele n-ajung în mîinile abonaților.

Atîta vreme cît în comună se ocupa cineva cu difuzarea presei, ziarele și revistele ajun-

geau cu regularitate în mîna abonatului. După ce însă tov. secretar a hotărît desfacerea contractului cu difuzorul de presă, ziarele se distribuie anapoda, sau mai bine zis nu se distribuie de fel, deoarece „grija" cu care sînt păstrate la sfat le face inexistente. De aici și refrenul „Ia-l de unde nu-i", repetat adesea cu amărăciune de sătenii care vin zadarnic la sfat să-și ridice ziarele.

Faptul că țărani muncitori ca Danci Vrenti, Ilea Gligor și mulți alții sînt lipsiți de posibilitatea de a citi ziarele la zi dovedește că starea de lucruri privind difuzarea presei în Bontești lasă mult de dorit. Se impune de urgență remedierea acestei situații.

Ion Coțoi

Sfaturi pentru crescătorii de animale

Folosirea nutrețurilor verzi în hrana vacilor de lapte

Nutrețul verde este hrana cea mai de preț pentru vacile de lapte. El conține toate substanțele hrănitoare de care au nevoie vacile pentru formarea laptelui.

Pentru a asigura vacilor nutrețuri verzi în cantități îndestulătoare, trebuie să le dăm acestora la graid secară de toamnă, lucernă, borceag, iarbă de Sudan și porumb verde de nutreț, toate în stare proaspătă.

Vacile cu producție de 10 kg de lapte trebuie să primească zilnic cca 40—50 kg de nutrețuri verzi prin pășunat și la graid; cele cu producția zilnică de 15 kg de lapte, 60—65 kg de nutreț, iar cele cu 20 kg de lapte, 70—75 kg de nutreț verde.

Cantitatea de grăunțe dată zilnic trebuie să fie de 150—300 g pentru fiecare kilogram de lapte, după cum vaca se află mai aproape sau mai departe de timpul fătării.

In afară de nutrețurile verzi cosite și date la iesle, vacile trebuie scoase cel puțin 4 ore pe zi la pășune, dimineața, pe răcoare, și pe seară, înainte de a se înopta, pentru a face mișcare. In iunie, trebuie să se evite pășunatul vacilor pe lucernă, mai ales dacă nu sînt obișnuite și în special după ploaie sau dimineața pe rouă

Cîte păsări de curte se repartizează pentru un cocoș

Pentru ca oul să fie fecundat, trebuie să ținem în gospodărie cocoși nu prea în vîrstă. Cei mai buni cocoși sînt acei a care au vîrsta între 1-3 ani. Ca să avem cît mai multe ouă fecundate, trebuie să repartizăm unui cocoș 8—10 găini. Cocoșii trebuie schimbați în fiecare an, pentru ca găinile să nu se înrudească. Dacă cocoșul este înrudit cu găinile pe care le calcă, puii obținuți sînt lipsiți de vigoare, mor de mici, iar în cazul cînd trăiesc și ajung la vîrsta ouatului, dau ouă puține și de slabă calitate. Cînd aducem un cocoș nou pentru găinile din gospodărie, nu vom pune la clocit ouăle făcute de acestea mai devreme de o lună de zile. Aceasta, deoarece sămînța cocoșului continuă încă să trăiască în organele ouătoare ale găinii timp de 15—20 de zile.

Rațelor trebuie să li se dea un rățoi la 5—6 capete, gîștelor, un gînsac pentru 2—3 capete, iar curcilor, un curcan la 2—3 capete.

O CRESCĂTOARE DE PĂSĂRI FRUNTAȘĂ

Țăranca muncitoare Elena Jurcă din comuna Breasta, raionul Craiova, este cunoscută în comună ca una din cele mai bune crescătoare de păsări.

Ea are în prezent peste 120 de pui și 38 de găini mari.

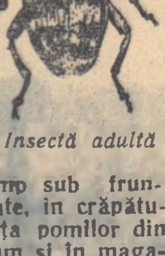
In fotografie: țăranca fruntașă în creșterea păsărilor Elena Jurcă în mijlocul păsărilor, dîndu-le de mîncare.

(Foto. N. Scarlet)

Să cunoaștem și să combatem dăunătorii culturilor

Gărgărița mazării

Corpul insectei adulte este lung de 4-5 mm, de culoare neagră și acoperit cu perișori bruni și cenușii. Pe partea de deasupra corpului se găsesc dungi paralele și longitudinale și mai multe pete albe. Caracteristic este faptul că abdomenul nu este acoperit complet de elitre (aripile scorțoase), ceea ce face ca pe vîrful lui să se vadă cu ușurință cele două pete negre și una albă.

Insectă adultă

Această insectă iernează ca adult adăpostindu-se în cîmp sub frunzele și plantele căzute, în crăpăturile solului, în scoarța pomilor din vecinătate etc., precum și în magaziile de depozitare. Vara, pe la începutul lunii iunie, femela depune pînă la 30 de ouă în mod izolat, pe păstaia abia formată. Durata de depunere a ouălor este în medie de 15 zile. După o perioadă de pînă la 10 zile, din ouă ies larvele, care pătrund în păstaie, iar de acolo cîte una în fiecare bob.

Larva

Larvele sînt puțin mai mari ca adulții, avînd aproximativ 6 mm. lungime. Au capul brun, restul corpului fiind de culoare albă-roșcată și puțin curbat la mijloc. La ieșirea din ou, larvele au picioare. După ce larvele intră în bobul de mazăre, picioarele lor se reduc doar la niște negi mici.

Boabe atacate

Locul pe unde au intrat larvele în bob se cicatrizează, formînd o pată circulară întunecată. Această pată constituie un indiciu de recunoaștere a boabelor atacate. Larvele se hrănesc cu conținutul bobului, pe care-l consumă pînă ajung la tegument, pe care-l lasă neatins.

METODE DE COMBATERE

Inainte de înflorire, se recomandă prăfuirea culturilor de mazăre cu hexacloran 1,5 la sută, folosindu-se cantitatea de 40 kg la ha. Tratamentul se va repeta după o săptămînă.

Imediat după recoltare, semințele de mazăre se tratează (gazează) cu sulfură de carbon. Această operație se face în felul următor:

Cînd cantitatea de mazăre este mai mică, se pune în butoaie sau lăzi, stratul de boabe avînd o grosime de pînă la 40-50 cm. Cantitățile mai mari de mazăre se tratează în încăperi special pregătite (ermetic închise), care să nu permită pierderea vaporilor de sulfură de carbon. Și în acest caz se va avea grijă ca grosimea stratului de mazăre să nu depășească 80 cm.

Pentru executarea tratamentului, se va folosi cantitatea de 1 kg de sulfură de carbon la 1.000 kg de mazăre sau 200-250 g de sulfură de carbon la fiecare metru cub din spațiul de tratare. In acest scop, sulfura de carbon se așează în vase întinse.

Intrucît produsul este exploziv, tratamentul se va executa sub îndrumarea organelor tehnice, luîndu-se în prealabil toate măsurile de precauție. Gazarea durează 48 de ore, după care boabele se aerisesc bine prin lopătare.

Ing. PETRE MATEI

Pentru valorificarea importantelor resurse furajere din delta Dunării

Mulți dintre cei care n-au avut prilejul să străbată delta Dunării își imaginează această imensă întindere, de jumătate de milion de hectare, ca pe o regiune sălbatică, presărată de mlaștini și lacuri, o regiune bogată în pește și stuf.

In realitate, însă, lucrurile stau cu totul altfel. In afară de întinsul nesfîrșit al trestiilor, acoperit tot timpul anului cu apă, există în deltă suprafețe mari de terenuri ridicate (grinduri) pe care apele de inundație nu ajung niciodată. Pe astfel de grinduri, în afară de ogoarele fertile ocupate cu diferite semănături, se află păduri seculare de stejari și alți arbori. Dar cele mai mari suprafețe sînt, însă, acoperite de pășuni și fînețe naturale, de unde pînă acum 10—15 ani în urmă se hrăneau din belșug pe tot timpul verii și pînă toamna tîrziu numeroase turme de oi, vite mari, porci. De atunci, cu fiecare an, în deltă numărul de animale s-a împuținat, ajungînd în prezent la circa 10 la sută din efectivul care era înainte.

Cauzele care au determinat această stare de lucruri sînt multe. O parte din acestea sînt legate de condițiile specifice de mediu, ca inundațiile, lipsa de drumuri și mijloace de transport etc.

Alte cauze se datoresc însă neaprecierii îndeajuns de către unele organe de stat a posibilităților mari ce le oferă delta în ceea ce privește dezvoltarea creșterii animalelor și a altor ramuri ale agriculturii. La aceasta se mai adaugă și lipsa de organizare în vederea luptei contra unor elemente ale naturii, ca inundațiile, seceta și altele, precum și lipsa unei colaborări strînse între organele de stat ce răspund de trei sectoare principale în această zonă: sectoarele agricol, silvic și piscicol.

In vederea lichidării acestor lipsuri și pentru folosirea la maximum a rezervelor economice din delta Dunării, Directivele celui de al II-lea Congres al partidului au trasat institutelor de cercetări științifice sarcina de a studia condițiile și posibilitățile de dezvoltare economică a acestui teritoriu. Tot prin Directivele Congresului al II-lea organelor de stat le revine sarcina de a lua toate măsurile necesare pentru redresarea economică a deltei.

De curînd, în deltă a avut loc o consfătuire organizată de Academia R.P.R., la care au luat parte numeroși oameni de știință și practicieni specialiști. La această consfătuire, au fost concretizate o serie de măsuri ce urmează a fi luate, măsuri privind exploatarea multilaterală a resurselor economice existente în această regiune. In cadrul discuțiilor ce au avut loc, un accent deosebit s-a pus pe problema folosirii rezervelor de furaje din deltă.

Așa cum reiese din datele existente, suprafața totală a pășunilor și fînețelor naturale din delta Dunării este de circa 31.550 ha. In afară de această suprafață, mai mult sau mai puțin ferită de inundații, mai există terenuri joase inundabile (cca. 17.000 ha) de pe care, în timpul verii, apele se retrag. Aceste terenuri pot furniza cantități însemnate de nutreț. Deosebit de aceste suprafețe, în deltă mai sînt circa 11.500 ha de teren arabil, 13.000 ha de pădure, 10.500 ha de stufărișuri, iar apa ocupă o întindere de 280.000 ha.

Variabilitatea mare a condițiilor de umezeală de la un loc la altul și de la un sezon la altul, precum și variabilitatea mare a naturii solului imprimă pășunilor și fînețelor din această regiune un caracter cu totul specific.

Fîșii de terenuri ridicate, nisipoase și uscate alternează cu fîșii mai joase, cu soluri grele și umede, fiecare din aceste fîșii fiind ocupate cu o vegetație diferită. Astfel, pe pășunile și fînețele inundate numai periodic cresc ierburi, ca iarba vîntului albă, trifoiul alb și altele, iar pe terenurile ce stau mai mult inundate cresc cosacii sau unghia găinii.

De obicei, pășunile și fînețele din deltă sînt situate pe terenuri inapte pentru cultura plantelor agricole, din cauza naturii nisipoase a solului, a sărăturilor destul de puternice sau a inundațiilor periodice care nu permit lucrarea la timp a solului.

Dar chiar și vegetația terenurilor sărate oferă animalelor o hrană destul de abundentă și variată. Datorită faptului că terenurile ridicate, unde vegetația pornește devreme și nu este acoperită de apele inundațiilor, alternează cu porțiuni joase, supuse inundațiilor și unde vegetația pornește mai tîrziu, pășunatul se poate combina, făcîndu-se primăvara devreme pe grinduri, iar mai tîrziu, după retragerea apelor, cînd pe grinduri vegetația de obicei se usucă sau e foarte sărăcăcioasă, pe terenurile joase.

De asemenea, datorită condițiilor și vegetației diferite a acestor pășuni, se poate organiza pășunatul cu diferite specii de animale, începînd cu oile pe terenurile mai uscate și terminînd cu caii și porcii pe terenurile umede. In felul acesta, se vor folosi cît mai complet toate terenurile destinate ca pășune, putîndu-se hrăni pe fiecare hectar cel puțin 5 unități vită mare. Dacă animalele au asigurată pe tot timpul verii o hrană destul de bună, în schimb, pe timpul iernii, în deltă se constată o mare lipsă de nutrețuri pentru animale. Aceasta se datorește în primul rînd faptului că cositul și pregătirea fînului din vegetația spontană se fac pe scară destul de redusă, adesea tîrziu și în condiții necorespunzătoare, fapt ce are ca urmare obținerea unor nutrețuri cu slabă valoare nutritivă. In al doilea rînd, lipsa de nutreț pe timpul iernii se mai datorește și cultivării pe suprafețe neînsemnate a plantelor de nutreț cu producții mari la ha, ca lucerna, iarba de Sudan, porumbul furajer etc.

Pe de altă parte, numărul de animale raportat la suprafața de pășuni și fînețe naturale din deltă fiind destul de redus, se pierd anual uriașe cantități de iarbă care nu este pășunată de animale. Aceste cantități de nutrețuri verzi, începînd cu fînul natural, cu stuful verde în stadiul de 7—8 frunze și terminînd cu otava fînețelor, porumbul și dovlecii furajeri, dacă ar fi însilozate cu grijă, ar putea constitui o mare rezervă de nutrețuri pe timpul iernii. In acest scop, este necesar să se construiască silozuri din beton, la suprafața pămîntului, pentru a feri nutrețul însilozat de infiltrarea sau revărsarea apei.

Castanele de apă sînt de asemenea un produs specific al apelor din deltă, cu care porcii pot fi hrăniți în bune condiții.

Dar delta mai oferă posibilități pentru producerea de furaje care să fie folosite și în alte părți ale țării, mai ales acolo unde apar anumite calamități: secetă, grindină etc. Acest nutreț îl constituie anumite specii de stuf cunoscute în deltă sub numele de trestică sau pănășiță, care, recoltat înainte de înspicare, și anume cînd planta are 7—8 frunze, poate fi pregătit ca fîn.

Pentru a asigura păstrarea, manipularea și transportul lui în bune condiții, stuful ar trebui să fie uscat pe cale mecanică, în uscătorii care nu necesită instalații prea costisitoare, iar apoi să fie tocat și chiar măcinat sub formă de făină.

Experiențele de alimentație făcute de Institutul de cercetări zootehnice au scos în evidență că stuful este bogat în albumine și că el poate să intre în hrana animalelor timp de circa 4 luni, în amestec cu alte nutrețuri, pînă la jumătate din norma de hrănire a acestora.

Rizomii de stuf constituie, de asemenea, o sursă însemnată de producere a amidonului care se poate folosi la fabricarea drojdiei de bere.

Pentru folosirea acestor posibilități oferite de delta Dunării, e nevoie ca, începînd de acum, pe lîngă măsurile generale privind amenajarea complexului natural al deltei, să fie luate și o serie de măsuri privind ridicarea productivității pășunilor și fînețelor naturale și folosirea integrală a tuturor resurselor furajere pe care le oferă sau le poate oferi acest teritoriu. In acest scop e bine să se ia în cultură, pe unele terenuri slab productive, flora spontană a regiunii, care oferă destule specii ce pot asigura producții mari de furaje. Așa este sulfina, o specie locală de lucernă galbenă, care se dezvoltă bine pe nisipuri.

Consfătuirea care a avut loc în deltă a scos în evidență necesitatea de a se lua toate măsurile pentru asigurarea unor locuri de refugiu unde animalele să fie adăpostite și hrănite în timpul inundațiilor. Pentru aceasta, este necesar să se îndiguiască unele grinduri mai ridicate, care să fie îngrășate prin tîrlire.

Indiguirea canalelor ce fac legătura între brațele Dunării și diferite bălți, spre a evita inundațiile de durată, și construirea de noi și puternice stăvilare care să asigure inundarea periodică a pășunilor, sporindu-le astfel productivitatea, sînt, de asemenea, măsuri ce e drept, mult mai complexe, care ar putea fi traduse în viață cu sprijinul statului și prin contribuția locuitorilor deltei.

Cu siguranță că posibilitățile economice existente în deltă legate de dezvoltarea creșterii animalelor sînt cu mult mai mari și că aceste posibilități vor putea fi cunoscute mai amănunțit pe măsură ce se va trece practic la transformarea acestei regiuni într-o regiune prosperă.

Ing. VIOREL VASIU
Institutul de cercetări agronomice
Ing. C. BISTRICEANU
din Ministerul Agriculturii

Experiență valoroasă ce merită a fi studiată și aplicată cît mai larg

Intre 7 și 9 iunie a avut loc la Techirghiol, regiunea Constanța, o consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii și Direcția Organizatorică a Treburilor Consiliului de Miniștri cu scopul răspîndirii experienței și metodelor folosite în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii de către lucrătorii pe tărîm agricol din raionul Negru Vodă.

Au participat vicepreședinți ai sfaturilor populare raionale și directori ai direcțiilor regionale agricole, șefi ai secțiilor agricole raionale, directori de S.M.T.-uri, președinți de gospodării colective din regiunile București, Constanța, Craiova, Galați și Ploești. După cum se știe, raionul Negru Vodă este primul raion al țării cu agricultura în întregime cooperativizată. Toți țăranii muncitori din cuprinsul acestui raion au intrat în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Participanții la consfătuire au apreciat mult rezultatele obținute în raionul Negru Vodă pe tărîmul cooperativizării agriculturii. Ei au manifestat un interes deosebit pentru cunoașterea temeinică a experienței și metodelor de muncă politică și organizatorică folosite de organele de stat și agricole din acest raion în vederea lărgirii și întăririi sectorului socialist din agricultură. Și această dorință justificată le-a fost satisfăcută. Cele 6 referate ținute, vizitele făcute — în cea de a doua zi a consfătuirii — la un număr de 12 G.A.C.-uri și întovărășiri fruntașe din cuprinsul raionului, numeroasele întrebări puse gazdelor, răspunsurile lămuritoare date de către acestea, precum și discuțiile purtate au redat experiența bogată, extrem de instructivă și interesantă, pe care organele de partid, cele de stat și agricole din raionul Negru Vodă au dobîndit-o pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii.

Atît de înalt și des a crescut griul colectiviștilor din comuna Limanu încît vizitatorii mai mici de statură abia se văd din el.

Contribuția mecanizatorilor...

Din lucrările consfătuirii a reieșit că cele 6 S.M.T.-uri din cuprinsul raionului, și îndeosebi cele din Chirnogeni, Topraisar și Cobadin. au adus o însemnată contribuție la cooperativizarea agriculturii. S.M.T.-urile sînt legate organic de viața cooperativelor de producție pe care le deservesc, le ajută să se întărească din punct de vedere organizatoric și economic. Tehnicienii S.M.T.-urilor nu numai că ajută gospodăriile colective să-și întocmească planuri de producție juste, dar se străduiesc, cu toate puterile, ca acestea să fie traduse în viață.

Prin lucrări de bună calitate, executate la timpul potrivit, prin strădania de a munci în așa fel încît pe tarlalele cooperativelor de producție agricolă să se obțină producții cît mai mari, S.M.T.-urile au demonstrat țărănimii muncitoare marile foloase ale lucrării pămîntului pe tarlale întinse cu mijloace mecanizate. Iată un singur exemplu: anul trecut, cele nouă gospodării colective deservite de S.M.T. Chirnogeni au obținut în medie la hectar 1.500 kg de grîu și 2.650 kg de porumb boabe, față de 1.200 kg de grîu și 1.960 kg de porumb, cît s-a obținut în sectorul individual. Volumul lucrărilor efectuate de S.M.T.-uri la gospodării colective și întovărășiri a crescut an de an. In primăvara acestui an, S.M.T. Chirnogeni de pildă, a executat lucrări de semănat pe o suprafață de 4.800 ha, față de 3.200 ha, cît a executat în întreg anul 1955, lucrări de prășit pe 2.500 ha, iar anul trecut S.M.T.-ul a executat dezmiriștitul pe o suprafață de 10 ori mai mare decît în 1952.

Totodată, mecanizatorii de la S.M.T. au participat activ la munca politică desfășurată pentru atragerea țăranilor muncitori pe drumul cooperației de producție agricolă. In zilele nelucrătoare, inginerii agronomi din S.M.T.-uri, ca de exemplu, Onisim Ciucureanu de la S.M.T. Chirnogeni și Vasile Marinescu de la S.M.T. Cobadin, au ținut conferințe la căminele culturale pe teme legate de transformarea socialistă a agriculturii, au organizat convorbiri între colectiviști, întovărășiți și țărani individuali, explicînd pe îndelete foloasele muncii în cooperativele de producție agricolă. S.M.T.-urile au alcătuit colective de agitatori din rîndul celor mai buni mecanizatori — în majoritate fii de colectiviști și întovărășiți — care, mergînd din casă în casă, îndemnau pe cei ce încă mai șovăiau să pășească cu încredere în gospodăria colectivă sau în întovărășirea agricolă. Mulți tractoriști au reușit astfel să-și convingă părinții, rudele și cunoscuții să intre în cooperativele de producție agricolă.

...și a agronomilor din G. A. C.

Participînd activ la viața obștească a gospodăriilor, punînd în practică cele învățate în anii de studii și luptînd cu toate puterile pentru continua întărire și dezvoltare a unităților în care lucrează, inginerii agronomi au ajutat efectiv gospodăriile colective să devină, în răstimp de un an-doi, adevărate centre de atracție pentru țărănimea muncitoare. Rezultatele obținute de gospodării colective cum sînt cele din Straja, Topraisar, Pecineaga, Cobadin, Comana, Tătaru și altele vorbesc de la sine despre contribuția inginerilor agronomi la înflorirea gospodăriilor colective. Invățîndu-i și ajutîndu-i pe colectiviști să deprindă meșteșugul lucrării pămîntului după cele mai înaintate metode recomandate de știința agrotehnică și să obțină astfel — în pofida condițiilor agro-climatice aspre ale stepei dobrogene — recolte de 3—4 ori mai mari decît înainte, inginerii agronomi și-au cîștigat pe bună dreptate deplina încredere și dragoste a colectiviștilor.

Cu prilejul vizitării gospodăriei colective din Cobadin, unul dintre participanții la consfătuire, întrebîndu-l pe bătrînul colectivist Florea Năstase dacă gospodăria colectivă s-ar putea lipsi de inginerul agronom, a primit următorul răspuns: „pentru nimic în lume n-am vrea ca inginerul să plece din colectiva noastră".

Cărui tînăr inginer agronom nu i s-ar umple inima de îndreptățită mîndrie văzînd de cîtă prețuire se bucură din partea colectiviștilor?

Munca politică de masă — cheia succeselor

Ca și în celelalte regiuni și raioane ale țării, în raionul Negru Vodă, rolul hotărîtor în atragerea țăranilor muncitori individuali pe calea agriculturii socialiste l-a avut munca politică de masă. Din lucrările consfătuirii, reprezentanții organelor de stat și agricole din regiunile București, Galați, Craiova, Ploești au putut să înțeleagă clar de ce în raionul Negru Vodă munca politică și organizatorică pentru cooperativizarea agriculturii a fost mai eficace, mai rodnică decît în celelalte raioane ale țării. Trebuie arătat că în această privință au existat unele nedumeriri și chiar neînțelegeri. Se credea de către unii participanți că ritmul rapid în care s-a cooperativizat agricultura din acest raion se datorește existenței unor condiții „obiective" deosebit de prielnice, ca structura mare de proprietate, starea de înapoiere în lucrarea pămîntului etc. Lucrările consfătuirii au dovedit că asemenea păreri sînt fără temei. Participanții la consfătuire au avut prilejul să se convingă că în raionul Negru Vodă munca politică și organizatorică pentru cooperativizarea agriculturii nu s-a desfășurat sporadic și la întîmplare, ci cu o mare amploare și perseverență, pe baza unui plan bine alcătuit, că ea a avut un caracter concret, centrul de greutate fiindu-i mutat pe teren, în miezul vieții, așa cum cer documentele Congresului al II-lea al partidului.

In raionul Negru Vodă, organele și organizațiile de partid au mobilizat toate forțele existente pentru intensificarea ritmului de transformare socialistă a agriculturii. Corpul de agitatori a fost mult lărgit.

Instruirea agitatorilor, îndrumarea, coordonarea și controlul muncii lor s-au făcut temeinic, în mod concret și organizat, de către activiștii de partid și de stat. Fiecare sat sau comună a fost împărțită pe sectoare, în cadrul cărora grupurile de agitatori aveau ca sarcină să convingă și să atragă spre formele de cooperare în producția agricolă un număr de 3—4 țărani muncitori. S-a muncit cu mult tact, cu pricepere și răbdare, zi de zi, fără întrerupere.

In foarte multe cazuri, primul și chiar al doilea îndemn al agitatorilor nu era urmat de către țăranul muncitor, acesta nehotărîndu-se. Fără a-l ocoli casa, agitatorii continuau să-l viziteze aproape zilnic, să-i vorbească prietenește, apropiindu-se cît mai mult de inima lui, căutînd să-i afle frămîntările, nedumeririle, să cunoască motivele ce-l fac să stea departe de colectivă sau întovărășirea agricolă. Agitatorii au constatat pe alocuri că unii țărani muncitori individuali, oameni cinstiți și devotați partidului nostru, tărăgănau înscrierea în gospodăria colectivă din comuna lor deoarece observaseră aici unele nereguli și deficiențe. Așa s-a întîmplat, bunăoară, în satul Dulcești, unde președintele gospodăriei colective nu era corespunzător. Imediat după ce adunarea generală a ales în locul lui un om cinstit, capabil, bun gospodar, acei țărani muncitori care mult timp au urmărit din afară cum merg treburile în colectivă, au depus cereri de înscriere.

Linia politică clară dată de partid prin documentele Congresului al II-lea a orientat în mod just munca depusă de organele de partid și de stat pentru atragerea țărănimii muncitoare pe drumul cooperativizării agriculturii. In raionul Negru Vodă, însă, munca politică de masă a dat rezultate mai mari decît în celelalte raioane ale țării, deoarece aici învățătura partidului a fost aplicată creator, pe baza studierii temeinice a condițiilor social economice, a particularităților specifice fiecărei comune și sat în parte. Organizațiile de partid și organele de stat au analizat situația economică a fiecărui țăran muncitor cu gospodărie individuală.

Comuniștii și țăranii mijlocași, oameni vrednici și cinstiți, care se bucurau de încredere și respect în rîndul celorlalți săteni, au fost în primul rînd convinși și atrași în formele de cooperare în producția agricolă.

In satul Amzacea, s-a constatat că sînt condiții favorabile pentru alcătuirea unei întovărășiri agricole, deoarece spre această formă de cooperare tindea o bună parte dintre țăranii muncitori individuali. Imediat, sub îndrumarea organelor de partid, s-a format un colectiv în care a intrat secretarul organizației de partid, președintele gospodăriei colective, învățătorul Filip Gheorghe, deputata Georgeta Giorac. Aceștia au studiat temeinic statutul-model al întovărășirilor agricole, după care au organizat o adunare populară la căminul cultural. Țăranilor muncitori prezenți la această adunare li s-a explicat ce este întovărășirea agricolă, cum se organizează aici munca și cum se împarte recolta obținută, cu ce intră țăranii muncitori în această formă de cooperație agricolă, foloasele ce le au dacă lucrează pămîntul așa cum arată statutul, sprijinul ce-l primește întovărășirea de la S.M.T. etc. La sfîrșitul adunării, 24 de țărani muncitori, în frunte cu secretarul organizației de bază, au făcut cereri de înscriere, alcătuind astfel întovărășirea agricolă. Noii întovărășiți s-au transformat ei înșiși în agitatori și, după cîteva zile, alte 22 de familii de țărani muncitori au fost atrase în întovărășirea agricolă.

Au fost cazuri cînd, cu toată munca de lămurire dusă stăruitor de către agitatori de la om la om, din casă în casă, unii țărani muncitori continuau să stea departe de gospodăria colectivă sau întovărășirea agricolă.

„Nu credem pînă nu vedem cu ochii noștri cum trăiesc colectiviștii, ce au pe lîngă casă" — răspundeau aceștia cînd erau îndemnați să se înscrie într-o formă de cooperație agricolă.

Agitatorii i-au invitat pe acești țărani muncitori și pe nevestele lor să viziteze casele întovărășiților și colectiviștilor, să stea de vorbă cu „gazdele", să vadă ce bucate mai au din recolta anului 1955, cîte animale dețin în proprietate personală etc. Printre colectiviștii ale căror case au fost vizitate de mai multe ori, în cursul iernii trecute, de către individuali, se numără Gh. Popescu, Gheorghe Neiloveanu, Necuiae Turbatu, Serafim Biia, Marin Borcan și alții din comuna Comana. Gazdele, ospitaliere cum sînt, au primit cu bucurie vizitatorii. Aveau ce să le arate. Iată-l, de exemplu, pe vrednicul colectivist Dumitru Biia, care în anul 1955 a cîștigat împreună cu cei patru membri din familia sa numai cereale 18.076 kg. Și cînd era individual, Dumitru Biia muncea din răsputeri. Intregul sat îl cunoștea ca fiind om harnic, chibzuit la toate și bun gospodar. Pînă la intrarea în colectivă, cu greu putea face față însă tuturor nevoilor sale. Astăzi, în casa lui și-au făcut loc belșugul și bunăstarea. Și colectivistul Gh. Popescu a avut ce arăta individualilor veniți să-i viziteze gospodăria. De cînd a intrat în colectivă, și-a cumpărat 10 oi, o vacă, un aparat de radio. In fiecare an el crește și îngrașă pentru tăiat și vîndut 3—4 porci. De pe masă nu-i lipsește nici într-o zi pîinea albă. De aceea nu-i întîmplător că Florea Joian și alții, după ce au văzut cum trăiesc colectiviștii Gh. Popescu și Dumitru Biia, au înaintat fără șovăire cereri le de înscriere. In ajunul campaniei agricole de primăvară, în comuna Comana nu mai exista nici un țăran muncitor în afara gospodăriei colective.

O mare contribuție au adus la atragerea țăranilor muncitori spre sectorul socialist al agriculturii deputații sfaturilor populare comunale, comisiile de femei etc. In comuna Independența, deputatul Agemiaz Zeinadin a lămurit pe fratele său să intre în gospodăria colectivă, iar deputata Alexandrina Tocină nu s-a lăsat pînă nu și-a convins unchiul, pe Marin Deusleanu, să devină membru al întovărășirii agricole.

Colectivistele fruntașe, țărancele muncitoare membre ale întovărășirilor agricole, învățătoarele, s-au dovedit a fi agitatoare destoinice, pricepute, cu mare influență, mai ales în rîndul femeilor. La nenumăratele întrebări, nedumeriri, neînțelegeri ele au găsit totdeauna răspunsuri lămuritoare, convingătoare.

„Cu ce-o să-mi mărit fetele dacă-mi bag pămîntul la colectivă?" se răsteau cu vorba cele mai multe dintre țărancele muncitoare mame. „Dar loc pentru casă cine și de unde o să le dea tinerilor însurăței?" întrebau îngrijorate altele. Agitatoarele nu întîrziau cu răspunsurile. Ele au explicat mamelor că, în colectivă, fetele harnice își fac singure zestrea din veniturile dobîndite, că aici ele se simt cu adevărat libere și pot să-și aleagă soțul după plac. Și agitatoarele au dat ca exemplu căsătoriile care au avut loc, fie în comuna respectivă, fie în satul vecin. Colectiva a dat tinerilor căsătoriți căruțe sau camionul să-și transporte materialul. Iar rudele, prietenii și cunoscuții i-au ajutat la construcția casei.

Și așa, cu răbdare și pricepere, agitatoarea Sava Niculina din comuna Chirnogeni a lămurit pe Ioana Bold și Florica Stîngă să se înscrie în gospodăria colectivă. La fel au lucrat toate cele 280 de agitatoare din satele raionului.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid, agitația politică la sate a fost înviorată. In comuna Tuzla, bunăoară, s-au confecționat grafice care înfățișau sugestiv deosebirile între veniturile realizate de colectiviști și cele ale țăranilor muncitori individuali. Acestea au stîrnit un deosebit interes în rîndul oamenilor. Adeseori, țăranii muncitori se strîngeau în fața graficelor, citeau cu atenție numele și cifrele înscrise pe ele, făceau și ei socoteli, apoi discutau cu aprindere ore întregi despre foloasele lucrării pămîntului în comun.

Conferințele și șezătorile organizate la căminele culturale, brigăzile artistice de agitație, echipele culturale au fost, de asemenea, folosite cu succes în satele raionului Negru Vodă, în scopul popularizării superiorității agriculturii socialiste și convingerii țărănimii muncitoare să pășească pe drumul marilor recolte.

I. ANDRIEȘ

Peste puțin timp, cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. 23 August, colectiviștii din comuna Pecineaga vor începe să strîngă recolta de păioase de pe cele aproape 1500 ha ale colectivei.

In fotografie: cele 6 secerători-legători ale S.M.T.-ului reparate și revizuite, sînt gata să intre în lan.

PE MELEAGURI DOBROGENE

Cu ani în urmă...

Miez de vară. Sub cerul de un albastru sticlos, se întinde stepa dobrogeană. Văzduhul clocotește. Un vînt dogoritor, uscat, stîrnește nori de praf. Cu greu poți ține ochii deschiși. Te-mpiedică lumina strălucitoare, vie, dogoarea și praful. Mai ales praful. Numai Ali Amet Cadir, bătrînul tătar cu care călătoresc în căruța trasă de 2 cai dobrogeni, pitici, dar iuți și rezistenți, nu se sinchisește. Clipește des din ochii puțin oblici și pufăie dintr-o lulea veșnic stinsă.

Din cînd în cînd, dus pe gînduri, bătrînul Cadir cîntă în surdină frînturi dintr-un cîntec vechi tătărăsc, trist ca tristețea din privirile sale. Am lăsat de mult în urmă vilele bancherilor de pe litoral. Acum sîntem în plin cîmp. Cît vezi cu ochii, nici un copac. Doar undeva, la buza orizontului, se zărește un sat ascuns într-un pîlc de salcîmi. Pînă acolo mai sînt însă mulți kilometri.

Privesc cîmpul. Fîșii de teren mai mari sau mai mici, despărțite prin haturi. Cele mai mari sînt ale moșierilor și chiaburilor. Lanuri de grîu, răscoapte și pipernicite. Lanuri de porumb, cu frunzele sfrijite și îngălbenite înainte de vreme. Rar întîlnești culturi de in, de fasole și foarte rar culturi furajere. Totul este năpădit de buruieni, pir, pălămidă, rapiță și ovăz sălbatic. Ici, colo, terenuri întinse, lăsate pîrloagă, pe care pasc turme de oi. Vaci, puține. Le numeri pe degete. La marginea drumului, din loc în loc sînt trase căruțe. La umbra uneia din ele, scîncește un prunc. Poate de foame, sau, mai degrabă, de sete. Se tîrăște prin țărînă sub privirile adormite și indiferente ale unui dulău. Mamă-sa, însă, nu-l aude. E departe, pe țarină, strîngînd grîul în purcoaie, în urma bărbatului care cosește. Ne-apropiem de sat. Casele, adevărate bordeie. Cocioabe. Unele, fără curți. Altele, împrejmuite cu ziduri scunde de piatră. Intr-o curte largă, o pereche de cai se învîrtește la nesfîrșit în jurul unui stîlp de care sînt legați, călcînd grîul în picioare. E un arman de treier.

Așa se treiera în Dobrogea. Cu caii. Batoze întîlneai foarte rar. Doar la curțile moșierilor și arendașilor. Cu multă trudă se agonisea aici pîinea. Pămîntului, năpădit de buruieni și uscat de vînturile fierbinți ce bîntuie aproape toată vara, țăranul muncitor nu-i putea smulge rodul numai cu plugul și cu sapa. Cinci-șase sute de kilograme de grîu la hectar și vreo șapte-opt sute de porumb, la atît se ridicau recoltele în anii cei mai buni.

Rar cînd îi ajungeau țăranului truditor bucatele pînă la viitoarea recoltă. Ca să astîmpere foamea copiilor, muncea din răsputeri pe la chiaburi și moșieri pentru un sac, doi de boabe.

...și acum

Ne aflăm în drum spre Comana. Același drum pe care l-am străbătut cu ani în urmă, alături de bătrînul tătar Ali Amet Cadir. Acum nu mai mergem cu căruța, ci cu autocamionul gospodăriei colective din Comana. E o zi însorită. Dinspre mare adie un vînt răcoros. Privim cîmpul. Unde sînt haturile care odinioară despărțeau stepa în mii și mii de parcele? Astăzi, în raionul Negru Vodă, haturile au dispărut. Aici s-au surpat temeliile miilor de gospodării țărănești, individuale, fărîmițate și puțin productive. In locul lor, s-au ridicat mari unități agricole socialiste, cu suprafețe de mii de hectare de teren comasat, pe care se practică o agricultură după metodele științifice.

Cît cuprinzi cu ochii, pe sute și mii de hectare, vezi unduind ușor în bătaia vîntului lanuri de grîu și orz înalt pînă la piept. Alături, tarlale de porumb, floarea-soarelui, mazăre, cartofi, fasole, sfeclă furajeră, soia, muștar, coreandru și alte plante mai înainte necunoscute pe aceste meleaguri. De-a lungul și de-a latul cîmpului, pînă la marginea zării, ca niște panglici fără capăt, se întretaie perdele de protecție, plantate pentru a fi stavilă în calea vîntului aducător de ger sau de arșiță. Oameni? Se văd și oameni. Ei nu mai lucrează astăzi ca odinioară, înșirați cîte 2—3 ca berzele pe toată țarina. Ci uniți și ajutați de mașini. Cele mai multe lucrări, aratul, semănatul și recoltatul, se fac cu mașinile S.M.T.-ului.

Ne apropiem. La marginea satului, ne întîmpină numeroase construcții noi, mari și trainice. Sînt acareturile gospodăriei colective: grajduri, magazii, saivane, cotețe pentru păsări, ateliere. Alături de cele vechi, care abia au împlinit 2—3 ani, se construiesc altele noi. Vechea imagine a satului dobrogean dispare treptat. Mulți dintre colectiviști și întovărășiți își dărîmă cocioabele vechi, tupilate, ridicîndu-și în locul lor case mari, cu mai multe camere spațioase, luminoase.

Astăzi, n-ai să mai vezi copilași scîncind la umbra căruței trase la margine de drum, în mijlocul stepei arzătoare. Copiii stau la grădinița sezonieră a gospodăriei colective, unde sînt hrăniți din belșug, îngrijiți și instruiți de educatoare, pînă seara, cînd mamele se întorc cîntînd de la munca cîmpului.

De cînd a început această uimitoare prefacere în viața satului dobrogean? „De cînd cu întemeierea gospodăriei", îți va răspunde mîndru bătrînul colectivist Dumitru I. Pavel, care lucrează în echipa legumicolă.

Lucrat cu mașinile și după știință, pămîntul colectiviștilor din Comana dă rod tot mai bogat. Anul trecut, au cules în mijlociu la hectar cîte 1.500 kg de grîu, 2.430 kg de porumb boabe, 1.200 kg de floarea-soarelui, 1.950 kg de orz, adică de 3 și chiar de 4 ori mai mult decît în anii cînd erau individuali. Cu ajutorul creditelor acordate de stat și-au ridicat construcții obștești și și-au cumpărat animale de producție. Acum au două grajduri pentru vite, o maternitate pentru scroafe, un saivan, atelier de fierărie și tîmplărie, cotețe de păsări, remiză pentru unelte, două autocamioane, 1.300 de oi, 140 de porci, 60 de vaci și multe altele. Fondul de bază a ajuns, de la 19.000 lei, cît era în 1950, la 877.428 lei, la sfîrșitul anului trecut. Astăzi, colectiva cuprinde toate cele 260 de familii din sat cu o suprafață de 2.100 ha.

Colectiviștii din Comana știu că munca în gospodăria obștească este izvorul belșugului și bunăstării. De aceea, ei vin la lucru zi de zi în proporție de aproape sută la sută și muncesc cu tragere de inimă.

N. IANCU

Gospodăria colectivă din comuna 23 August are 20 ha de grădină, în întregime irigată.

In fotografie: cîteva membre din echipa legumicolă prășind cartofi

Concluzii

In cadrul consfătuirii de la Techirghiol, reprezentanții organelor de stat și agricole din regiunile București, Constanța, Galați, Craiova și Ploești au făcut un rodnic schimb de experiență în problemele privind lărgirea și întărirea sectorului socialist din agricultură. Atît invitații, cît și gazdele au avut prilejul să cunoască și să învețe multe lucruri noi, interesante, care le vor fi de un real folos.

In cele ce urmează, vom reda pe scurt învățămintele principale pe care invitații le-au căpătat cu prilejul consfătuirii.

— In raionul Negru Vodă, organele de stat și agricole, însușindu-și hotărîrile celui de al II-lea Congres al partidului, au considerat cooperativizarea agriculturii drept sarcină fundamentală și au mobilizat toate forțele pentru înfăptuirea ei. Ele au reușit să îmbine armonios munca politică și organizatorică pentru lărgirea sectorului socialist la sate cu munca de îndrumare agrotehnică a producătorilor agricoli în vederea realizării sarcinilor privind creșterea producției agricole.

— In acest raion, gospodăriile colective și întovărășirile agricole — existente aproape în fiecare sat și comună încă din 1953 — fiind ajutate și îndrumate concret, s-au întărit necontenit din punct de vedere economic și organizatoric, devenind astfel puternice centre de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pe această bază solidă s-a putut lărgi sectorul cooperatist, care astăzi cuprinde întreaga agricultură a raionului.

— In munca politică de masă, s-a pus un accent puternic pe popularizarea realizărilor obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole fruntașe. In acest scop, au fost folosite mijloace și metode extrem de variate.

— Munca de lămurire depusă de către agitatorii recrutați din rîndul colectiviștilor și întovărășiților fruntași, mecanizatorilor din S.M.T.-uri inginerilor și tehnicienilor agronomi, deputaților, învățătorilor etc., a avut cea mai mare eficacitate, exercitînd o puternică influență asupra țăranilor muncitori individuali.

— Colectiviștii și întovărășiții au fost educați să întărească cît mai mult legăturile cu țăranii muncitori din sectorul particular. Aceștia au avut astfel posibilitatea să vadă și să cunoască îndeaproape felul în care muncesc și trăiesc colectiviștii și întovărășiții.

— In raionul Negru Vodă, munca politică și organizatorică pentru cooperativizarea agriculturii a fost condusă permanent, coordonată, iar rezultatele ei urmărite zi de zi și analizate periodic. Sub conducerea partidului, organele de stat și agricole au urmărit pe plan local ritmul transformării socialiste a agriculturii au discutat metodele de muncă folosite, au analizat cauzele greutăților și lipsurilor ivite și au luat pe parcurs măsuri potrivite pentru lărgirea și întărirea continuă a sectorului socialist din agricultură.

Din discuțiile purtate pe marginea referatelor ținute, din observațiile critice făcute în legătură cu lipsurile constatate în unele din G.A.C.-urile vizitate, din concluziile trase de către conducerea Ministerului Agriculturii, organele de stat și agricole din raionul Negru Vodă au tras învățăminte prețioase. Astfel, și-au putut da și mai bine seama că acum, cînd agricultura raionului este în întregime cooperativizată, sarcina lor principală este de a depune toate eforturile pentru consolidarea continuă economică și organizatorică a gospodăriilor colective, pentru dezvoltarea întovărășirilor agricole.

Din lucrările consfătuirii a reieșit că nu toate gospodăriile colective se bucură de sprijinul și îndrumarea necesară din partea organelor de stat, a celor agricole și a S.M.T.-urilor. Activiștii aparatului de stat și tehnicienii agricoli nu participă regulat la adunările generale ce se țin în gospodăriile colective, nu ajută practic consiliile de conducere în vederea rezolvării juste a tuturor problemelor privind planificarea producției, organizarea și retribuirea muncii. De aceea, nu-i întîmplător că în activitatea economică a unor gospodării colective există lipsuri. Astfel, veniturile bănești realizate sînt în general mici față de posibilități. In ce privește retribuirea muncii, există o practică dăunătoare și anume aceea de a se da colectiviștilor pentru munca depusă numai produse agricole, îndeosebi cereale.

Toate acestea fac ca gospodăriile colective să-și dezvolte producția unilateral, să nu poată valorifica prin piața organizată cantități de produse pe măsura puterii lor economice.

In agricultura raionului, se constată o serioasă rămînere în urmă a creșterii unor specii de animale. Unele gospodării agricole colective, deși au mari posibilități, nu-și creează ferme de porci, de păsări, de vaci cu lapte, care le-ar putea aduce mari venituri bănești, iar acele unități care dețin un număr mai mare de animale nu se preocupă de creșterea productivității lor.

In planificarea producției, datorită sprijinului insuficient primit din partea specialiștilor, gospodăriile colective nu au în vedere rentabilitatea, neținînd seama de cantitatea de muncă cheltuită pe unitatea de produs. Drept urmare, în unele sectoare se face o mare risipă de zile-muncă, fapt care frînează mărirea valorii zilei-muncă.

In ce privește întovărășirile agricole, care cuprind 40 la sută din numărul țăranilor muncitori, vor trebui sprijinite să-și organizeze munca și împărțirea recoltelor după forme tot mai apropiate de cele aplicate în G.A.C. Sarcina principală a S.M.T.-urilor din raion este să-și întărească necontenit rolul de organizator și îndrumător al producției agricole, să ajute gospodăriile colective să practice o agricultură științifică. S.M.T.-urile trebuie să-și aprecieze activitatea nu numai după volumul de lucrări efectuate, ci în primul rînd după sporurile de recoltă obținute de pe terenurile lucrate.

Experiența bogată dobîndită de către organele de stat și agricole din raionul Negru Vodă pe tărîmul cooperativizării agriculturii merită a fi studiată, răspîndită cît mai larg și generalizată. Datoria lucrătorilor din aparatul de stat și agricol, care au avut prilejul să și-o însușească în cadrul consfătuirii, este de a aplica cu pricepere și tact învățămintele căpătate potrivit cu particularitățile raioanelor respective. In felul acesta, ei vor reuși să intensifice ritmul lărgirii sectorului socialist la sate, să înfăptuiască cu succes în termenul stabilit sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului.

★

Declarîndu-se satisfăcuți de rezultatele bune ale consfătuirii din raionul Negru Vodă, participanții au propus ca asemenea consfătuiri să mai aibă loc și în alte raioane ale țării, unde s-au obținut realizări însemnate pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii. Ei au propus ca la ele să participe, pe lîngă lucrătorii din aparatul de stat și agricol, și președinți de gospodării colective și întovărășiri agricole, brigadieri, socotitori, colectiviști și țărani muncitori cu gospodării individuale. Această cerință, pe deplin justificată, merită a fi satisfăcută.

AGRICULTURA PESTE HOTARE

O metodă economică de îngrășare a porcilor

Folosirea troacelor și adăpătorilor automate

I. HOMENKO
director,
S. DUDCENKO
zootehnist șef și
V. MAKSIMENKO,
șef de lucrări,
sovhozul „Krasnaia Armia", regiunea Poltava

Colectivul sovhozului nostru depune toate eforturile pentru a folosi cît mai deplin rezervele interne ale gospodăriei, spre a livra statului cantități tot mai mari de carne de porc. In ultimii ani, noi am obținut succese însemnate în sporirea producției de carne de porc. Așa, de pildă, în anul 1954, la fiecare sută de hectare de teren agricol, sovhozul a realizat o producție de 135 chintale de carne de porc, iar în anul 1955, 179,5 chintale.

Dar crescătorii noștri de vite, ca și întregul colectiv, nu s-au mulțumit cu aceste succese. Noi toți am văzut că în gospodăria noastră există rezerve pentru sporirea continuă a producției de carne de porc și îndeosebi pe seama obținerii unor mari sporuri în greutate la porci. De aceea, s-au luat măsuri ca în anul acesta, la fiecare sută de hectare de teren agricol să se obțină o producție de 192 chintale de carne de porc — aproape cu 13 chintale mai mare decît cea din anul 1955. In ultimele opt luni ale anului economic, la fiecare sută de hectare de teren agricol am și obținut o producție de 120 chintale de carne de porc. In sovhoz există un număr suficient de porci, care vor fi îngrășați și predați în acest an.

In fața noastră, a fost pusă o a doua sarcină, tot atît de importantă ca și prima, și anume aceea de a reduce cu mult cheltuielile de muncă pe unitatea de produse și de a micșora prețul de cost al produselor. Pentru aceasta, o atenție deosebită o acordăm obținerii de furaje ieftine, din producție proprie. Anul trecut, noi am revizuit structura suprafețelor de însămînțat, am extins suprafața destinată culturilor furajere și am executat toate lucrările la un înalt nivel agrotehnic. Drept urmare, sovhozul a avut posibilitatea să acopere din producție proprie întreaga cantitate de furaje, inclusiv cele concentrate. Prețul de cost al unui chintal de cereale furajere a fost micșorat cu 4 ruble față de cel planificat.

S-au făcut multe lucruri în direcția mecanizării proceselor care necesită un volum mare de muncă pentru îngrășarea porcilor. In sovhozul nostru, există adăpători automate, un funicular pentru transportul furajelor și căratul gunoiului de graid. Pregătirea furajelor a fost complet mecanizată. Toate acestea au dat posibilitatea ca fiecărei muncitoare să i se repartizeze un număr de 150 de porci, în loc de 110, cum era înainte.

Cu toate acestea, cheltuielile de muncă pe unitatea de producție erau încă mari. Colectivul gospodăriei noastre a căutat noi metode de întreținere și îngrășare a porcilor. De exemplu, noi am trecut la întreținerea în grup a porcilor, am introdus hrănirea cu furaje uscate din troace automate și adăparea din adăpători automate.

Ca urmare, s-a schimbat în mod radical procesul tehnologic de producție. O singură muncitoare se ocupă acum cu succes de îngrășarea unui număr de 500 de porci. A crescut cu mult sporul mediu zilnic în greutate al porcilor. Așa, de pildă, dintr-un număr de 500 de capete repartizate Olgăi Dzikovskaia, 200 de porci în vîrstă de 7-8 luni au dat un spor mediu zilnic în greutate de 774 g fiecare. Restul de 300 de capete, în vîrstă de 4 luni, a fost luat sub control, pentru a se stabili ce spor în greutate vor da porcii prin întreținerea lor în grup și prin hrănirea din troace automate, în comparație cu întreținerea și hrănirea obișnuită.

Inainte de toate, din graidul de porci am scos dușumelele și am luat adăpătorile automate de pe locurile unde erau înainte. Dușumeaua am făcut-o din ciment. Adăpostul pentru porci, reamenajat, l-am împărțit în două părți egale, printr-o îngrăditură mică de lemn, lăsînd între ele un loc de trecere. Fiecare jumătate a fost calculată pentru un număr de aproape 200-250 de capete. Astfel, îngrijitoarea de porci poate să supravegheze mai bine animalele, să facă curățenie în condiții mai bune.

In fiecare jumătate a adăpostului a fost rezervat un spațiu pentru odihna porcilor. Au fost instalate troace automate. Adăpostul pentru porci, calculat pentru 300 de capete, poate cuprinde acum 500 de capete.

Trebuie remarcat că animalele s-au obișnuit foarte repede să folosească troacele automate.

Experiența noastră arată că noua metodă de hrănire a porcilor asigură obținerea unor mari sporuri în greutate, cu cele mai mici cheltuieli de furaje. Este suficient să arătăm că, în luna aprilie, în sovhozul nostru, pentru un kilogram de creștere în greutate s-au consumat 5,2 unități nutritive, dintre care 4,8 kg de furaje concentrate. Sporul mediu zilnic în greutate al porcilor a fost de 774 g de fiecare.

Hrănirea cu furaje uscate din troace automate necesită o mai mare atenție față de pregătirea amestecurilor de furaje uscate. Așa, de pildă, noi pregătim furaje uscate în următoarea proporție: uruială de deșeuri cerealiere — 8 la sută, de ovăz — 19 la sută, de leguminoase — 10 la sută, de orz — 34 la sută, de porumb — 22 la sută, de tărîțe de grîu — 5 la sută, făină de fin — 0,8 la sută. In afară de acestea, mai adăugăm în amestec 0,8 la sută cretă și 0,5 la sută sare.

Noul sistem de întreținere și hrănire a porcilor a ușurat cu mult munca muncitorilor. In prezent, Olga Dzikovskaia primește doar o singură dată la 5 zile furaje uscate necesare hrănirii porcilor repartizați ei și o dată la 5 zile umple cu acestea buncărele troacelor automate. Ea trebuie să aibă grijă ca furajele să ajungă bine din buncăre în troace și să mențină curățenia în adăpost. Curățenia pe dușumeaua de ciment se face mai repede și mai ușor.

Legat de faptul că fiecare muncitoare se ocupă acum de îngrășarea unui număr de 500 de porci, noi am redus plata muncii, de la 24 de ruble, la 10 ruble pentru un chintal de spor în greutate planificat, iar pentru sporul peste plan, de la 50 de ruble, la 30. Cu toate acestea, salariul îngrijitoarei de porci nu numai că nu a scăzut, ci, dimpotrivă, a crescut cu mult. Așa, de pildă, Olga Dzikovskaia, folosind noua metodă de întreținere și hrănire a porcilor, a cîștigat în 22 de zile lucrătoare din luna aprilie suma de 1.150 de ruble.

Convingîndu-ne de faptul că hrănirea porcilor cu furaje uscate din troacele automate și folosirea adăpătorilor automate au un mare efect economic, am hotărît să reutilăm cît se poate mai repede toate adăposturile pentru porci în vederea trecerii la noua metodă de îngrășare și întreținere a animalelor. In cursul acestui an, vom instala troace automate și adăpători automate încă în trei adăposturi pentru porci și într-una din taberele de vară.

(Din ziarul „Selskoe hozeaistvo" nr. 126/7466)

Un model perfecționat de troacă și adăpătoare automată

Aspectul general al troacei automate combinate pentru furaje uscate și apă, realizată de inginerul F. I. Tretiakov. De fiecare parte a troacei există cîte 5 compartimente pentru furaje și unul pentru apă. In buncărul troacei, o dată la 10 zile, se depozitează 600 kg de furaje uscate. Adăpătoarea automată (însemnată cu o cruciuliță) este fără supapă și fără cameră de plutitor. Intrarea apei în adăpătoare este reglată prin etanșeitatea rezervorului.

Dimensiunile troacei automate sînt: lungimea 1800 mm, lățimea 700 mm, înălțimea 1.340 mm. Troaca este fixată pe șine metalice, ea putînd fi ușor transportată dintr-un loc în altul.

Conferința internațională a femeilor muncitoare

La Budapesta, se desfășoară Conferința internațională a femeilor muncitoare convocată din inițiativa Federației Sindicale Mondiale. Conferința dezbate probleme de o importanță vitală, legate de condițiile de muncă și de viață a femeilor muncitoare din toate țările. Printre problemele care figurează pe ordinea de zi a conferinței se numără și problema luptei unite a femeilor muncitoare pentru „salariu egal la muncă egală" și participarea activă a femeilor muncitoare la întreaga activitate a sindicatelor, pentru progres social și pace.

Deosebit de important este faptul că pentru prima oară revendicările specifice femeilor muncitoare se discută la o conferință internațională. La lucrările acestei conferințe iau parte 450 de delegate din 35 de țări din lagărul socialist și din țările capitaliste și coloniale. Delegatele din țările capitaliste care au luat cuvîntul pînă acum au arătat cît de mult au de suferit femeile din aceste țări de pe urma nedreptăților sociale și economice. Situația acestor femei dezvăluie clar însăși baza orînduirii capitaliste: exploatarea omului de către om. Femeile din țările capitaliste au de suferit o dublă exploatare. In plus, la situația lor grea se adaugă urmările politicii cursei înarmărilor, care provoacă șomajul în industria ușoară — textile, confecții, alimentară etc. — în care lucrează mai ales femei. De asemenea, femeile au de suferit și de pe urma lipsei ocrotirii maternității, lipsei de drepturi politice și sociale. Delegatele la congres au arătat că în țările supuse capitalismului femeile nu primesc, pentru muncă egală, salariu egal cu al bărbaților. Sînt lipsite de dreptul de a se bucura de concedii.

Pentru prima oară sînt dezbătute într-o conferință îngrozitoarele condiții în care muncesc femeile din colonii, în special pe plantații, unde domnește o mizerie neagră. Cine nu știe că femeile din țările coloniale sînt retribuite pentru munca lor brută cu salarii de batjocură, care nu le ajung nici măcar să-și potolească foamea? Delegatele din colonii cer cu toată hotărîrea îmbunătățirea acestor condiții neomenești. Ele au arătat semnificația deosebită pe care o are pentru ele întîlnirea cu femeile din toate țările, care le sprijină în lupta lor.

Din faptele arătate de delegatele din țările socialismului a reieșit deosebirea puternică ce există între situația femeilor libere și situația femeilor din țările subjugate capitalului. Constituția țărilor din lagărul socialist garantează femeilor drepturi politice și economice egale cu ale bărbaților. Pentru femeile muncitoare din aceste țări a dispărut definitiv nesiguranța pentru viitorul lor, teama de șomaj, care constituie obsesia oamenilor muncii în statele capitaliste. Femeile din țările socialiste au azi posibilitatea și condiții să ia parte la orice fel de activitate, să ocupe orice fel de posturi în toate ramurile de producție, în toate ramurile vieții economice și politice a țării. In rîndurile acestora sînt azi și femeile din țara noastră. Ele lucrează umăr la umăr cu bărbații, beneficiind de aceleași drepturi. Admirate și stimate pentru munca lor, femeile din țara noastră sînt azi un factor de seamă în construirea socialismului.

Din lucrările conferinței, a reieșit că drepturile de care se bucură femeile din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară sînt un imbold pentru lupta femeilor din țările capitaliste și coloniale pentru drepturile lor și libertățile democratice.

Pacea, acest lucru prețios al omenirii, ocupă un loc de seamă în gîndirea și acțiunile femeilor muncitoare. Toate femeile din țările socialiste, cît și cele din țările capitaliste și coloniale au arătat că știu că soarta lor și pacea sînt strîns legate între ele, că numai o politică de pace le poate aduce fericirea căminelor lor. Nu încape îndoială că conferința de la Budapesta a dat posibilitate femeilor muncitoare din toate țările să se cunoască mai bine, să formuleze împreună revendicările specifice, să elaboreze noi forme de luptă pentru ca să triumfe drepturile lor și pacea.

Alegerea a două din membrele delegației romîne în două din comisiile de lucru este o confirmare a contribuției femeilor din țara noastră la lupta dusă de femeile muncitoare din întreaga lume.

Hotărîrile care vor fi luate la această conferință vor constitui o etapă importantă în lupta pentru eliberarea economică și socială a femeilor din țările capitaliste, vor contribui puternic la succesul luptei pentru asigurarea unei păci trainice pretutindeni.

Vizitele parlamentarilor bulgari

Membrii delegației Adunării Populare a R. P. Bulgaria în frunte cu acad. Sava Ganovski, însoțiți de tov. Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., A. Carsian, director la Prezidiul Marii Adunări Naționale, precum și de A Hubenov, prim-secretar al ambasadei R. P. Bulgaria la București, au sosit sîmbătă dimineața în orașul Victoria. Oaspeții au vizitat orașul, policlinica și case ale unor locuitori cu care s-au întreținut prietenește. Parlamentarii bulgari au sosit apoi la Orașul Stalin unde după o scurtă vizită la sfatul popular orășenesc au urcat pe una din colinele din împrejurimi care oferă o splendidă panoramă a orașului. Cea de a doua parte a zilei au petrecut-o la cota 1400 în apropiere de Sinaia, unde au rămas și în cursul nopții.

★

In cursul zilei de sîmbătă, membrii delegației de zootehnicieni, medici veterinari, mecanici, agronomi, brigadieri și muncitori de la gospodăria agricolă de stat Pleven, din R. P. Bulgaria, au fost oaspeții cercetătorilor și muncitorilor de la Stațiunea experimentală zootehnică Slobozia. Membrii delegației s-au interesat de realizările colectivului de cercetători, în special în direcția perfecționării raselor și crearea de tipuri noi, în condițiile de stepă ale Bărăganului.

Oaspeții au vizitat apoi stațiunea balneară Amara. (Agerpres)

Vizita președintelui Tito în U.R.S.S.

SOCI 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, cu soția, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, și celelalte personalități oficiale sovietice și iugoslave continuă să se odihnească în stațiunea climaterică Soci.

In seara zilei de 15 iunie Iosip Broz-Tito cu soția și A. I. Mikoian au vizitat casa de odihnă „Novîe Soci", aparținînd lucrătorilor din industria alimentară, casa de odihnă „Dzerjinski", casa de odihnă a minerilor „Ordjonikidze", clădirea băilor nr. 4 din Mațesta. Pretutindeni oaspeții de onoare au fost întîmpinați de cei veniți la odihnă.

La casa de odihnă „Novîe Soci" ei au vizitat sala de mese, clădirea cu camerele de locuit unde au stat de vorbă cu cei veniți la odihnă.

La casa de odihnă „Dzerjinski", la rugămintea salariaților și a celor veniți la odihnă, Iosip Broz-Tito, Iovanka Broz și A. I. Mikoian s-au fotografiat cu cei veniți la odihnă. S-au găsit mulți fotografi amatori care i-au fotografiat pe oaspeți. Iosip Broz-Tito a spus:

Localitatea Soci mi-a plăcut foarte mult; am fost aici în 1935. De atunci s-au petrecut multe schimbări în bine.

La Mațesta, D. T. Șumiakin, medic-șef adjunct, a arătat lui I. B. Tito și A. I. Mikoian băile, inhalatoriile, sala de conferințe, le-a vorbit despre metodele de terapeutică.

La 16 iunie casele de odihnă din Soci au fost vizitate de Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, care a fost însoțit de S. G. Pletnev, prim-secretar al comitetului orășenesc de partid.

La casa de odihnă „Novîe Soci", E. Kardelj a stat de vorbă cu cei veniți la odihnă.

Cei veniți la odihnă și salariații sanatoriului l-au rugat pe Edvard Kardelj să transmită popoarelor Iugoslaviei un salut cordial, frățesc.

Il voi transmite neapărat — a spus zîmbind Kardelj. Noi trebuie să fim prieteni buni!

De ziua marii sărbători a poporului egiptean

Ieri au început în Egipt marile serbări populare în cinstea aniversării a trei ani de la proclamarea republicii. Serbările de anul acesta, care vor dura cinci zile, vor avea un caracter deosebit, deoarece împlinirea a trei ani de la crearea Republicii Egipt coincide cu părăsirea pămîntului egiptean de către ultimul ostaș britanic. (La 13 iunie Anglia și-a evacuat ultimele trupe din zona canalului de Suez). In cadrul serbărilor va avea loc o paradă militară la Cairo, o întrunire populară cu prilejul căreia primul ministru Nasser se va adresa poporului, o paradă a florilor, jocuri artistice și altele. In capitala țării se va organiza și o procesiune înfățișînd lupta de eliberare a poporului egiptean împotriva stăpînirii engleze începînd din 1882 și pînă azi.

Grei au fost pentru străvechiul popor egiptean anii în care colonialiștii englezi au huzurit pe meleagurile de pe malurile Nilului. Cu toată asuprirea la care era supus de ocupație, mîndrul popor ai căror strămoși au creat o civilizație ce-a influențat dezvoltarea vieții din jurul Mediteranei, n-a încetat să lupte pentru independență și libertate. Lupta sa eroică a fost încununată de succes în 1952, cînd puterea a fost luată de Consiliul Revoluționar, care l-a înlăturat pe regele Faruk, cel mai credincios apărător al intereselor imperialiștilor străini. Un an mai tîrziu, la 18 iunie 1953, Egiptul a fost proclamat Republică.

In cei trei ani care au trecut de la istoricul eveniment, noul stat egiptean condus de guvernul lui Gamal Abdel Nasser, remarcabil om politic și de stat, și-a consolidat situația economică și politică. Ținînd seama de interesele poporului egiptean, guvernul Nasser a respins încercările imperialiste de a subjuga din nou țara prin diferite mijloace, cum a fost pactul războinic de la Bagdad sau ofertele de ajutor economic înrobitor.

Infăptuind o serie de reforme cu caracter social și economic, noul regim a reușit să cîștige de partea sa sprijinul poporului și să treacă la dezvoltarea economiei țării și la lichidarea înapoierii în care se află țara ca urmare a stăpînirii colonialiste.

Ducînd o politică independentă și de pace, pe plan extern Egiptul și-a consolidat poziția, dobîndind un rol de frunte în lumea statelor arabe și cîștigîndu-și sprijinul statelor din lagărul socialismului și al statelor din Asia și Africa, care și-au dobîndit de curînd independența.

Sprijinul statelor socialiste a constituit un factor de seamă în lupta dusă de poporul egiptean pentru consolidarea economiei și independenței țării. Acest fapt s-a vădit deosebit de limpede mai ales atunci cînd a fost vorba ca Egiptul să-și procure armamentul necesar apărării și cînd a avut de rezolvat problema vînzării bumbacului fără a mai depinde de monopolurile imperialiste, care dirijează comerțul de bumbac pe piața capitalistă. Cehoslovacia a oferit arme Egiptului fără condiții înrobitoare, iar China Populară s-a oferit să cumpere bumbacul egiptean, furnizîndu-i în schimb războaie de țesut, utilaj pentru filaturi, laminate de oțel și alte produse.

Cei trei ani care au trecut de la proclamarea Republicii Egipt au arătat că și un stat mic poate să-și păstreze independența și să constituie un factor important în viața politică internațională, dacă duce o politică ce ține seama de interesele poporului, se sprijină pe acesta și refuză să facă jocul imperialiștilor agresivi.

Poporul romîn, care a menținut de mult strînse legături de prietenie cu poporul egiptean, a făcut totul pentru reluarea și dezvoltarea acestor legături după cel de al doilea război mondial. In ultimii ani colaborarea economică și culturală dintre țara noastră și Egipt s-a lărgit. Acum este în curs de încheiere un acord comercial pe termen lung între țara noastră și țara de pe malurile Nilului.

Bucurîndu-se sincer de succesele dobîndite de Republica Egipt, poporul nostru urează poporului prieten egiptean noi succese în lupta lui pentru dezvoltarea economiei, consolidarea independenței și menținerea păcii în lume.

O excursie agricolă în Bulgaria (I)

Drept să spun, mi-am început excursia încă înainte de a trece granițele Bulgariei sau, mai precis, încă din sălile bibliotecilor din București. Majoritatea cărților găsite erau, desigur, vechi, tipărite încă înainte de eliberarea Bulgariei. Am aflat de acolo unele lucruri „interesante". Se spunea, de pildă, că Plevna este vestită prin tîrgul său de vite, că uneori ploile distrugeau 50 la sută din recoltă, că din Tîrnovo plecau anual în străinătate 10.000 de grădinari pentru că mureau de foame în țara lor, că agricultura Bulgariei era cea mai înapoiată din Europa, că țara era eminamente agricolă.

Am citit și cărțile relativ noi, cele de prin anul 1950, de pildă. Desigur că cele citite în acestea din urmă m-au ajutat să-mi formez unele păreri despre agricultura Bulgariei de azi. Insă, la scurt timp după ce am trecut granița Bulgariei, mi-am dat seama că părerile pe care mi le formasem despre agricultura acestei țări vecine și prietene erau departe de realitate. Agricultura Bulgariei a luat un avînt atît de puternic în ultimii ani, încît toate cărțile consultate erau cu mult depășite.

Voi încerca să redau din impresiile asupra agriculturii din Bulgaria, în ordinea în care le-am acumulat călătorind prin această țară și vizitînd unitățile ei agricole socialiste, ca și întreprinderile și instituțiile de stat a căror activitate este legată de agricultură.

Primul contact cu pămîntul Bulgariei și, implicit, cu agricultura ei, l-am luat în orașul Russe și în împrejurimile lui, după trecerea „Podului Prieteniei" ce leagă Giurgiu de Russe. Orașul Russe, port la Dunăre, este al patrulea oraș al Bulgariei, după numărul populației. Pentru agricultura Bulgariei, însă, Russe este de primă importanță. Aci este „pepiniera" de cadre destinate agriculturii noi din Bulgaria. Lîngă Russe, la Obrazțov, s-a înființat în 1883 prima școală agricolă din Bulgaria. Aci, la Russe, sînt concentrate azi școlile de tractoriști, combineri, șefi de brigadă. Aci se află noul Institut de mecanizare și electrificare a agriculturii, care va da țării numai în acest an, de pildă, încă 135 de ingineri mecanizatori.

Din cauza nevoiei acute de tractoriști, durata cursurilor în școlile de tractoriști este deocamdată destul de scurtă (6 luni). Totuși, pentru ca absolvenții să poată face față cerințelor care se pun în fața unui tractorist, pentru școlile de tractoriști sînt recrutați numai tinerii care au satisfăcut stagiul militar, în special foștii tanchiști, care au o serie de cunoștințe tehnice. La școlile de șefi de brigadă sînt trimiși numai tractoriști. Durata cursurilor la școlile de combineri este de un an, iar elevii sînt recrutați numai dintre cei mai buni tractoriști.

Minuitorii de mașini agricole provin de regulă din gospodăriile agricole cooperative de muncă (T.K.Z.S.), care sînt similare gospodăriilor agricole colective de la noi. Minuitorii de mașini agricole care se dovedesc a fi mai sîrguincioși sînt trimiși, după un stadiu oarecare de practică, la școlile de tractoriști. In tot timpul cursurilor, elevii se bucură de o anumită retribuție; de pildă, elevii tractoriști capătă 250 de leve lunar, elevii combineri 260 de leve lunar, iar elevii de la școlile de șefi de brigadă cîte 350 de leve lunar.

Tinerii care se pregătesc ca strungari, mecanici, sudori, fac un stagiu de învățătură de 18 luni, în care timp sînt retribuiți procentual față de salariul muncitorului din specialitatea respectivă.

Orașul Russe este vestit azi în Bulgaria, ca și în străinătate, nu numai prin faptul că el reprezintă „pepiniera" de cadre agricole, ci și prin uzina sa de mașini agricole. Mergînd pe trotuarul care duce spre uzina de mașini agricole din Russe, pietonul remarcă construcțiile vechi ale caselor moștenite de la capitaliști și-și face o imagine oarecare asupra vieții care a apus pentru totdeauna și în Bulgaria. Trecînd de poarta uzinei, pietonul ia contact și mai mult cu Bulgaria de azi. Intr-o curte întinsă, sînt ateliere enorme, clădiri noi pentru administrație.

Pînă la 9 septembrie 1944, industria Bulgariei nu producea decît 30—40 de batoze anual. Nici pluguri și nici alte mașini agricole. Caracterul majorității gospodăriilor țărănești (mici și fărîmițate) nu permitea folosirea largă a mașinilor agricole, a îngrășămintelor chimice și a agrotehnicii moderne.

Mecanizatorii din S.M.T. Sevlievo execută lucrările de întreținere în vii la gospodăria agricolă cooperativă de muncă din satul Kormeansco, raionul Sevlievo, cu mașina V.U.M.

Majoritatea covîrșitoare a țăranilor lucra pămîntul cu unelte de lemn. In multe regiuni, treieratul se făcea cu ajutorul așa numitului „dican", o scîndură pe care erau prinse (în partea inferioară) niște pietre ascuțite. Scîndura era trasă de un bou sau de o vacă peste cerealele întinse pe arii. In țară existau numai 4.500 de tractoare importate din străinătate, în majoritate de mică putere, care se foloseau în special la treierat, ca forță mecanică. Drept forță de tracțiune serveau boi, bivoli, vaci, catîri și un număr mai mic de cai. Pentru a da cîteva cifre, putem spune că boii și bivolii, în număr de 545.000, formau 34 la sută din forța de tracțiune, vacile și bivolițele, în număr de 661.000, 41 la sută din forța de tracțiune, iar catîrii și caii, în număr de 407.000, 25 la sută din forța de tracțiune.

După eliberare, în Bulgaria a fost creată o industrie proprie de mașini agricole. Numai uzina din Russe a produs în ultimii 8 ani peste 70 de tipuri de mașini agricole. S-au fabricat aci combine de cereale D—6 (după modelul S—6), combine de porumb K.U.—2, combine de sfeclă, pluguri purtate etc.

In Bulgaria capitalistă, se produceau anual 30—40 de batoze. In anul 1948, în Bulgaria s-au fabricat 51 de batoze, iar peste 4 ani, în 1952, producția a crescut aproape de 10 ori, atingînd cifra de 500. Din 1948 și pînă în 1955, Bulgaria a produs peste 8.000 de cultivatoare. Din 1951 și pînă în 1955 s-au fabricat peste 7.000 de pluguri. In anul 1955, s-au fabricat 300 de combine D—6 și 96 de combine pentru sfecla de zahăr. In anul 1949, s-au fabricat 20 de semănători de tractor. In decurs de numai 6 ani, producția de semănători a ajuns la 2.452 de bucăți pe an. In anul 1956, se vor fabrica peste 400 de combine de porumb K.U.—2.

Paralel cu creșterea numărului de mașini agricole fabricate în țară, a crescut și sortimentul acestor mașini. Azi, la Russe se fabrică pluguri purtate P.N.-2-3 M. pentru tractorul U.-2, P.N.-3-35 pentru tractorul Belarus, P.N.-3-30 pentru tractorul Zetor, cultivatorul purtat K.P.N.-4 A, mașina de dezgropat sfecla S.N.H.-2, mașina pentru clădit stoguri P.K.-1,6. In orașul Loveci se produc aparate pentru muls electric, sape rotative și cositori pentru fîn. La uzina „Strug" din orașul Nova Zagora se produc aparate de stropit O.K.S. (din 400 de bucăți, cît prevede planul pentru anul 1956, pînă în prezent s-au executat aproape 300). La uzina „Stalin" din Dimitrovo se fabrică buldozere, screpere și gredere pentru tractoarele S-80 și D.T.-54. In orașul Cirpan, se fabrică mașini de tocat siloz R.K.S.-1,2, mori cu ciocane, transportoare pneumatice, boroane de tot felul, mașini de împrăștiat îngrășăminte minerale etc. La uzina „Spartak" din Burgas se fabrică fierbătorul pentru nutreț 3K.P.-1. La Cazanlîc se fabrică ateliere mobile. La uzina de piese de schimb „Anton Ivanov" din Plovdiv se execută peste 1.200 de piese de schimb diferite, ca, de pildă, chiulase, cămăși de cilindru, șuruburi diferite (2.200.000 de bucăți) etc.

Bulgaria, cunoscută pînă acum 12 ani ca țară cu o agricultură înapoiată, cu o industrie aproape inexistentă, exportă acum mașini agricole în Siria, Israel, Turcia, China, Vietnam etc.

Trei fete pline de voioșie și sănătate fac parte din echipa de tineret din gospodăria agricolă cooperativă de muncă din satul Placov, regiunea Tîrnovo.

Tot la Russe se găsește o mare gospodărie agricolă sau D.Z.S., cum o numesc prescurtat bulgarii. Gospodăria e înființată recent, de vreo doi ani. Are o suprafață de 9.200 ha, din care 7.900 de teren arabil. Gospodăria are un profil variat, cu un puternic sector zootehnic, viticol, pomicol, legumicol, cerealier și cu un sector dezvoltat de culturi tehnice. Majoritatea lucrărilor se execută aci cu ajutorul mașinilor. Prășitul porumbului, de pildă, se face mecanizat, pe toată suprafața ocupată cu porumb. In gospodărie s-a obținut anul trecut o recoltă de 7.000 kg de porumb la ha (recolta medie la gospodăriile din Bulgaria variază între 1.100—3.500 kg, în funcție de condițiile gospodăriei).

Am putut remarca în timpul călătoriei cu o deosebită satisfacție că vecinii noștri consideră Republica Populară Romînă ca o țară fruntașă în lume în ceea ce privește cultura porumbului. De cîte ori discutam despre această cultură, fie că ne găseam într-o cooperativă agricolă din sudul țării, într-o distilerie de trandafiri de pe malul Mariței sau în birourile Ministerului Agriculturii, ni se spunea întotdeauna că în Bulgaria se vorbește mult despre agrotehnica porumbului din Romînia și toți acești tovarăși erau dornici să afle noutăți despre metodele folosite în țara noastră în cultura acestei plante.

In agricultura R.P. Bulgaria se utilizează tractoare de diverse mărci, ca de pildă, D.T.-54, I.F.A.-Pionier, Zetor, Lanz, Fordson, K.D.-35 (rominesc) etc. Dintre toate aceste tractoare, cele mai apreciate sînt tractoarele K.D.-35. De altfel, am avut ocazia să auzim deseori laude la adresa țării noastre ori de cîte ori era vorba despre tractoare.

Ing. A FLEGON

Avionul sovietic „TU-104" a sosit la Praga

PRAGA. — TASS: La 15 iunie a aterizat pe aeroportul din Praga avionul sovietic cu reacție pentru călători „TU-104".

Intr-o convorbire cu corespondentul agenției TASS, E. M. Belețki, locțiitor al șefului direcției generale a flotei aeriene civile de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., care se afla pe bordul avionului, a declarat: „Cursa noastră este o vizită de prietenie în Cehoslovacia frățească. Am sosit aici la invitația Direcției generale a aviației civile a Cehoslovaciei. Sosirea noastră va da posibilitate lucrătorilor din industria aviației și altor specialiști să cunoască noul avion sovietic. Lucrătorii din aviația civilă vor rezolva în curînd problema posibilității folosirii noului avion pe liniile internaționale ale Cehoslovaciei.

Zborul de la Moscova la Praga a durat două ore și 30 de minute, inclusiv timpul folosit pentru decolare și aterizare. Am zburat la înălțimea de 10.000 de metri. Zborul s-a desfășurat în condiții normale".

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 20, 21 și 22 iunie 1956

Vremea va fi călduroasă la început apoi în curs de răcire ușoară. Cerul variabil mai mult noros după amiaza. Ploi sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice și furtuni vor cădea în toate regiunile țării, mai abundente fiind în jumătatea de nord-vest a țării și regiunea de munte. Vîntul va sufla cu intensificări temporare din sectorul vestic. Temperatura va fi mai întîi în creștere apoi în scădere ușoară. Minimele vor oscila între 10—20 grade iar maximele între 20—30 grade. In regiunile de deal și cîmpie temperatura solului la ora 8 dimineața va fi cuprinsă între 18—24 grade la adîncimile de 5—20 cm. In diferitele regiuni ale țării, solul va avea în general umezeală suficientă în stratul arabil.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".